

Iva Adamcová
JIČÍN

7.12.2013



Iva Adamcová – Jičín 7. 12. 2013

Vítám vás! Já jsem tady byla před rokem s mými dvěma francouzskými vnuky na filmu „Doba ledová 4“ a dneska, když jsem přišla do té auly, tak koukám, že promítají „Ledové království“ a venku je taková zima. Tak to je taková krásná trojnost, která nás uvítala. Jsem ráda, že jste dorazili, protože jsem si myslela, že v tomto počasí asi dojede málo lidí. Nebylo by divu a vy víte, že bych mluvila i pro jednoho člověka. Ale je krásné, když vidím, že dorazíte, protože někteří z vás skutečně přijeli z veliké dálky. Je to také asi kvůli tomu, že už víte, že toto je moje předposlední přednáška, a pak se minimálně půl roku až rok nevidíme. Dan vás pak bude zásobovat audio přednáškami, které když budete chtít slyšet, tak mu napíšete na: dan.hrabal@gmail.com. Někteří z vás už to samozřejmě ví. Nicméně natáčela se tento rok každá přednáška, ale ne všechny jsou venku. Dan tomu říká: „V pravý čas“. Někteří, když dostanou e-mail a je tam napsáno: „V pravý čas“, tak za týden znovu zkoušejí. Nezkoušejte. Dan vám to schovává proto, aby se vám možná „nestýskalo“, až to budete potřebovat říci zase jinými slovy.

Víte, já jsem přinesla informace, ale nesmím být pro nikoho berličkou. To vy moc dobře víte. Tak zapomeňte na Ivu, zapomeňte na tento tvar. Až se stanete po roce skutečně samostatnými dětmi, které dneska ještě občas zakopnou, budete přicházet do svých zkušeností, protože i vás budou určitě trénovat, pište si. Nesmíte nikdy zapomenout, že to, co prožíváte, je skutečně dobrá věc. Protože systém výuky je vlastně obrovsky jednoduchý. Nicméně tu jednoduchost jsem musela uvést přes dlouhý, složitý proces vysvětlování jednotlivých čaker a toho, co se děje ve vašich tělech, což už za chvíli bude i vědou dokázané. Dokonce existují i některé filmy, které ukazují, co se děje v těle při různých myšlenkových procesech. Ano, všechno je vámi navázáno na váš energetický systém, který je reprezentován čakerní soustavou, ta je do hmotného těla, do hmoty, převedena přes žlázy s vnitřní sekrecí. Třeba dodávání hormonů uměle by nemuselo být nutné při nějakém léčení, když byste se chovali v té úrovni tak, jak byste měli.

A jsme vlastně u té nejožehavější otázky, o které budeme mluvit těsně před polednem, než skončíme, a já se k ní potom ještě dostanu a zase k vám promluví malilinko jinak, aby vám něco bylo dále osvětlené a pochopili jste zase trošičku víc. Vznikla otázka, kdy si někteří v údivu myslíte (někteří už chápou) a dokonce jsem byla podezřívána určitou dobu některými lidmi, že přilepšuji lékařům a ubližuji léčitelům. Na to všechno zapomeňte. To jsou přechodové stavy, prosím vás. Základ je, že se učíte, jak být zdravý. A Kristus nám ukázal svým životem jediný systém, kterým to jde, a to je pokora. Pokora znamená přijetí osudu, který jste si vy sami nabrali, a pak jste si začali připadat jako hmota. Jenže vy nejste hmota. Nejste vaše tělo. Nejste vaše jméno. Jste ten, kdo si tento osud vybral, sáhl si do hmoty vaší rodiny, aby v DNA vašeho těla bylo zapsáno úplně všechno. Mnozí z vás už zjišťujete, že to tak je, protože buď zahlédnete obrazy, které už vaše hmota v minulosti obsahovala, anebo bude obsahovat v budoucnosti vašeho těla, protože se tady pohybujeme v čase. A skutečně program je předeslán a intuitivně ho můžete někdy i zahlédnout. Ano, někdy se můžete nečekaně prolnout do minulosti, protože de facto žijete jeden dlouhý nekonečný život, který je načasovaný po malých

životech, kdy žijete různé role s různými jmény po různě dlouhou dobu. A je to právě kvůli tomu, abyste si odbourali jakýkoliv odpor neboli nepokoru.

Je to vlastně úplně jednoduché. Tento obrázek už znáte, proto jsem si dovolila ty panáčky udělat úplně miniaturní, aby bylo vidět všechno lépe. Tato hladina odděluje hmotný svět od světa Ducha. Iluzorně, protože pod touto hladinou všechny bytosti mají smysly, které jim takzvaně lžou. Ano lžou. A tady je systém lásky, to znamená Ducha. Ano, Bůh je láska. Kristus přišel jako symbol lásky a pokory, aby vám ukázal, jakou cestou se můžete vrátit zpátky. Nicméně po mnoho generací a po mnoho životů ještě člověk nemůže odložit všechno, protože když se ponoří poprvé sem do hmotného světa, trvá to milióny (někdy i miliardy) let, protože ještě předtím, než jste byli lidé, jste byli zvířaty, rostlinami. Byli jste takzvanou nehmotnou přírodou, tužší formou. Už tady jste opravdu velmi dlouho. A nyní jste ve fázi úplně úžasné vibrační hladiny, protože celou tu dobu si zvedáte vaši vibraci. Vibraci hmoty, za kterou se považujete. Ale tyto vibrace mají určitou vibrační hladinu, kdy se najednou člověk prolne tady přes tuto hladinu, která demonstruje hmotný svět. Bůh se ponoří po tuto hladinu a teď dobře poslouvejte, co řeknu. Rozdrobí se na jednotlivé kousky, které žijí v iluzi v oddělenosti. A člověk, který žije jakoby sám, proti celému světu, se napřed bojí, bojuje o svá takzvaná práva, lituje se, kritizuje druhé, svádí vinu na druhé lidi a učí se teprve milovat. Ale pozor, v této fázi ještě o lásce vůbec nic neví.

První životy, které jsou tady nastartovány, a mluvím jenom o lidském těle, začínají pod první čakrou člověka. Je to dlouhé období obrovského utrpení. Ty první životy jsou jedny z nejtěžších. A pak se to začne trošičku zmírňovat. Občas Nadjá vás nechá ulevit na krátký čas odpočinkem, než vám začne styl vyučování, který nazýváte utrpení. Postupné odkládání utrpení je systémem návratu nahoru. Dívejte se. Jestliže my tady odkládáme tělo po nějakém životě, odejdeme nahoru a tam vidíte všechna pravidla. Jdete si na krátký čas odpočinout. Při odchodu nahoru máte být v klidu, a to je velmi důležité. Vzpomeňte si, pan doktor Tomáš vždycky říkával, že čím klidnější je odchod člověka na druhou stranu, tím víc a mnohonásobně se může i zlepšit vstup do dalšího výběru života. Ano, protože v okamžiku, kdy se vám rozpouští egoismus a kdy odkládáte tělo, se počítá stav odporů toho člověka. Ten se zaznamená a vy jako Bůh si příště vyberete osud, který začíná tím samým koeficientem stavu odporu, abyste za celý život zase kousíček odložili.

Postupně se to umenšuje, umenšuje, až jednoho dne se nebráníte vůbec ničemu. Pozor! To jsou i takové drobnosti jako počasí, nějaká sibérie. Víte, lidi většinou ze zvyku dělají různé věci. A teď se vám bude poslední dobou stávat, že najednou budete něco kritizovat nebo pomlouvat a najednou vidíte, že mluvíte automaticky, že už to vůbec neprožíváte, ta pusa si kecá, jenom si říkám: „Co to říkám za blbosti?“ Ano, to je důležité vnímat. Tady už vzhlížíte na hmotu, která si dělá, co chce, ale už můžete zasáhnout. Už si řeknu: „Aha, už mu to nedovolím, tomu zvířátku.“ My se k tomu dostaneme, vaše hmota vám nakonec bude sloužit. Ale než začnete shlížet na tu hmotu, která si tady dělá, co chce, předchází tomu velice dlouhé období, kdy o tom nevíte. To je systém posledního pozorovatele, který přechází přes tuto hmotnou hladinu. Napřed v těchto fázích člověk ještě neví, co je láska. Prožívá jenom stav silného odporu, protože

zezačátku v prvních životech máte v sobě jenom jiskřičku Boha a obrovský egoismus. Jste tuhá hmota, jenom maso, kosti, za které se považujete. A život po životě přibývá božství a ubývá egoismus.

Vy mě vždycky inspirujete, minulý týden mi napsala jedna žena krásný e-mail a chtěla, abych to řekla na dvou posledních přednáškách. Moc jsem se nasmála, byla kouzelná. Napsala mi velmi vtipně, že neví, co je láska. Dneska díky přednáškám tak zhruba ví, co je asi pokora, ale vlastně neví, co je láska. Zažila možná, že ji někdo miloval, podle toho, co uměl, ale ona ne. A dodala: „Já mám ráda svého muže a děti asi tak jako řízek a brambor.“ To mě hrozně rozesmálo. Někdy si nevíte rady, ale já o tom budu mluvit, protože systém lásky je, prosím vás, velice udivující.

Už jsem řekla, že se ponoříte do hmoty a rozdrobíte se. Napřed se bytost jenom bojí. Teprve až dosáhne ke čtvrté čakře za veliký počet životů, zažije náklonnost. To znamená souhlas k někomu. Další životy, které pokračují, se tento souhlas trochu zvyšuje, ale pořád si ještě nejste jistí, co to láska je. Někdo lásku považuje za vlastnění druhé hmoty, proto si toho člověka, kterého začnete milovat, vyzdvihnete vysoko a hned se na něj pověsíte. Nechcete ho nikomu dát. To je samozřejmě stav, kdy žárlíte na svého partnera. Žárlíte na děti, když vám je někdo odváží, anebo se rozhodnou žít své životy a odjedou třeba někam do ciziny. Vždyť se k vám jenom narodily, mají svůj osud, který musí poslechnout. A pozor, i vy jste si nabrali konání člověka, který je ve vašem životě, abyste se naučili oprostít od vazby na hmotu druhého člověka. Protože on je vy. Správný postup je, že s ním soucítíte a víte, že co chce, je správné, a on to musí udělat. Respekt je velice důležitý v této fázi. To už se obnovuje a napravuje stav třetí čakry, kdy nepoužíváte moc, abyste zkrotili druhého člověka, aby byl poslušný. Vy musíte respektovat, stejně jako chcete být druhými respektováni. A věřte mi, když to neumíte, přijde někdo ve vašem okolí, který vám to dá z druhé strany opravdu sežrat až do dna, budete skutečně vězněni, aby vám došlo, jak je nepříjemné vaše chování.

Všechno, co položíte do světa, přesně to vám ten svět udělá. Zezačátku to není moc viditelné. Je to vzdálené. A začne vám to docházet, až když budete ve vysokých hladinách. Ta hladina je pro každého člověka jiná. V té hlavě ji má někdo hodně silnou a někdo už tenoulinkou jako list papíru. Nicméně souhlas přibývá život po životě, láska tady je vlastně souhlas v různé fázi vývoje. Až se dostanete do stavu, kdy už toho souhlasu je hodně a odporu málo, přestanete se bránit světu, postupně se vším souhlasíte. A pak začnete zažívat zvláštní stavy.

Já si pamatuji, jak v roce 2001 přijel můj muž z Ameriky, ta cesta je velmi dlouhá, trvá celý den. A byli jsme domluveni, že přijede do domu na Karlovarsku a já nakoupím, uvařím a přijedu, až skončím práci. Tenkrát jsem šla nakupovat do nákupního střediska a přede mnou bylo asi deset lidí. Měla jsem plný košík, byl čas a nic jiného v té frontě nemůžete dělat. Tak jsem se rozhlížela po lidech a najednou se začal obraz vlnit. Všechno se rozplynulo a všechno jsem byla já. To srdce, co začalo dělat! Cítila jsem obrovskou lásku. Já jsem koukala na ty lidi, to byli všichni jako bratrance a sestřenice, taková obrovská rodina. Všichni dělali přesně to, co měli. Pozor, kdyby tam někdo kradl, tak bych s tím souhlasila. V tu chvíli víte, že ten člověk to dělat musí. Ano, to je systém božího těla. Uvědomte si, že žijeme skutečně ve stejném systému. Ať

dělají všechny buňky vašeho těla cokoliv, je to program vašeho těla a vývoje, a to tělo musí souhlasit a jednotlivé buňky také.

A pozor! Vaše hmota se začne měnit, když má jinou vibraci. Jinou vibraci získáte, až se pak prolnete do stavu 5D, protože všechny buňky vašeho těla souhlasí. Tehdy jste dokonalí a začnete ovládat svým božstvím hmotu svého těla jako nástroj, který tady v tom hmotném světě ještě máte. Tato hranice nás doplňuje do šesté čakry. Slyšíte? Šestka, Satan, Egoismus. Ano. Satan je Archanděl, který vás z lásky k Bohu, protože je to nutné vývojově, po určitou dobu hlídá ve fázi hmoty, než si ze sebe otřesete ty nejhorší egoismy neboli sebelásky, kdy je to, co si určujete. Stav jednoty je univerzální. Je to všechno. Až v těchto stavech můžete zažít obrovské rozzáření. Nicméně máte na pomoc přece jenom něco. Zkuste si vzpomenout na vyvrcholení při sexualitě. Ano, ten obrovský zážitek blaženosti, to je stav Boha neboli lásky. Tak vypadá rozzáření srdce, a je ještě mnohem silnější, podle toho, kde se budete vibračně nacházet.

My máme tady v této době tu sexualitu nastavenou mylně. Samozřejmě, někdo to v tom životě s tím sexem mírně přežene. Zaměňuje to za lásku. Jsou dokonce lidé, byť mě slyšeli, tak mě slyšeli asi špatně, protože mi nedávno někdo psal, že by to zřejmě asi nedělal tak často, protože si myslí, že to vlastně je něco jiného. Ne ne ne, říkala jsem, že si máte udělat jednou za čas, třeba jednou za týden nebo jak se dohodnete, hezkou roztomilou chvíli, kdy zažijete společně s partnerem lásku, ale prosím, pak si to hezky užijete. Protože odmítání těchto záležitostí vás poškozují. Máte totiž nastavený hormonální systém v sobě. A hormonální systém vám reguluje také vaše ženství a mužství, které potřebujete. Nesmí se to přehánět. Nesmí se to odmítat. Všechno, co tu máte, máte k dispozici a je to božské. Žádné zavrhování. Některé církevní řády tyto věci zavrhovaly a poškozovaly i své jednotlivé členy, ale tak to není. Je to potlačené božství. Je to nerespektování božího světa, který tady byl nastavený. Ale i to bylo správné, protože vývojově i toto jste museli prožít ve všech jednotlivých životech, než jste se dostali sem nahoru.

Tady se mění stav úplně všeho. 2000 let zpátky, a ještě mnohem déle, vezměte si Mayský kalendář, kdy napsali Mayové, to je mnohem déle, bylo jasné, že v této době se naše planeta dostane do jiného vibračního stavu. Ano, jako vy jste každý buňka a máte i své buňky tělní, tak i planeta je buňkou, která se také vyvíjí. Svým zrakem a sluchem a vůbec vším, co máte k dispozici k poznávání našeho světa, nemůžete obsáhnout skutečnou realitu. To znamená, že vidíte jinak svět, ale i buňka jako planeta je součástí obrovského božího těla. Neskutečně velkého. Nemá smysl šťourat do věcí. Je to stejný systém, který je nastavený. Ano, jak nahoře, tak dole. Ve všech směrech. Bylo jasné, že planeta se dostane vývojově výš, protože boží tělo povýšilo a naše planeta se skutečně začala chovat jinak. Do této doby, to znamená do listopadu minulého roku, kdy prošla poslední branou, a ta brána se uzavřela na konci března tohoto roku, se s planetou staly obrovské věci. Dnes věci nefungují tak, jako fungovaly v minulosti. Bylo to totiž jasné už před těmi 2000 lety, že se to stane. Proto Ježíš přinesl všechny informace týkající se této doby a všechny ty vize se samozřejmě plní. Protože bylo jasné, že program je nastavený.

Ano, planeta má svůj program neboli osud a vy jako Bůh jste si zvolili tuto planetu a část jejího osudu, protože jste si vybrali kousek hmoty z naší planety. Vaše tělo je tvořeno z prvků této planety, proto vy-vaše hmota je planeta, což jste předtím nevěděli. To znamená, že váš souhlas s tím, co prožijete v tomto těle, je zaznamenán v programu vaší hmoty, která se jmenuje vašim jménem. Je to kompletní a je jedno, kde žijete, v jakém státě, v jaké kultuře, v jakém politickém systému, v jaké rodině. Co umíte, co děláte, to všechno je nastavené v místě božího těla, kam jste se narodili. Osud jste si vybrali. A protože jste se narodili v této době a jste schopni poslouchat mou hmotu, která promlouvá se stejným božstvím, jako je vaše, už mi rozumíte a je vidět, že jste připraveni. A také mnozí jiní, samozřejmě.

Nicméně planeta se připravovala na přesun do 5D. Je jiná. Seshora vždycky říkali, že postoupí do vyšší třídy. Ano, planeta je ve vyšší třídě. Dřív, když ještě byla v nižší třídě, to vycházelo všem lidem, kteří k té 3D patřili, to znamená všem, co dělali egoismy, což jsme byli v té době všichni. My všichni děláme samozřejmě ještě egoismy, protože podléháme svému tělu, a ještě pořád se cítíme jako lidé. Ano, to je pravda. Někteří víc. Někteří méně. Systém vymanění těch, co jsou schopní, pozor, nezávisí nikdy na vaší vůli jako člověka. Každý má určitý počet životů do té doby, než přejde tuto hladinu. Nyní jistý počet lidí splňuje tuto podmínku, což Ježíš samozřejmě věděl, božství to vědělo. Nenápadně tady byly ukázány informace, protože Ježíš přišel ve 3D a mělo trvat ještě 2000 let, než se dostaneme do současného stavu, kdy naše planeta postoupí do takzvaného vyššího kruhu Jáství planet. Byly dopředu nastaveny určité věci, které byly nafuknuté. Byla napsaná Bible, která se píše na každých 2000 let. A protože tato doba ještě měla být ve 3D stavu, Ježíš věděl o programu, svůj osud si sám vybral a věděl, že bude ukřižován. Vzpomeňte si, on věděl skutečně, co se bude dít, jak to dopadne a se vším souhlasil. On věděl, že jeho spoluhráčem je Jidáš, že ho zaprodá, ale že je to správné, protože každý z nás si vybíráme úlohu jako na divadle. A nikoho by samozřejmě neodsoudil. Také vám ukázal, že máte nastavit druhou tvář svému „nepříteli“, protože ve skutečnosti žádný nepřítel neexistuje.

Stav je jiný. Stav skutečného Jáství je jiný. Člověk, který na vás přijde zaútočit, vám čistí minulostní odpor neboli karmu. Mnozí lidé nevědí vůbec, co to karma je. Včera na malé přednášce někdo krásně zažertoval, že to je ohřívač vody. Správně. Je to výroba odporů emocí. Vidíte, vy se máte učit pokoře. Až přijmete se vším všudy váš život i se smrtí, že odejdete jednoho dne, se vším všudy, co vám kdo, kdy udělá, a se situacemi, které jste si vlastně sami vybrali, tehdy se stanete Bohem, tím samým. Bloky a karma se vytváří tím, že já jako Bůh, který si do tohoto těla přišel zahrát svůj osud a vybral si všechny okamžiky mého života, jak korálky navléknuté na niti, se vším všudy, tak s některými těmi korálky nebudu souhlasit různými emocemi. Na jedničce je to odsudek, že je něco špatně. Není to špatně. Vidíte, když řeknu, že něco je špatně nebo někdo je špatný, provozuji egoismus Ivy, která odmítá toho člověka, ale on je, jaký je. Lidský egoismus je vždycky o vteřinu později. Něco se stane a hned to odmítnete, a to jsou vaše bloky, ale stav výuky je nastavený.

A teď už to smíte vědět. Smíte to chápat. Dnes na planetě je mnoho lidí, kteří by nebyli schopni to slyšet, ještě to odmítají, protože nemají potřebný náběr množství svých

životů odžitý. A nemůžeme se za to na ně zlobit. Pozor, musíte někdy skousnout i to, že jsou to členové vašich rodin. Bez lítosti, buďte jim oporou. Naopak oni vám jsou také velkou oporou přesto, že někdy to tak nevypadá. Je to někdy s nimi těžké. Nezapomeňte, že oni vás trénují v přijetí pokory všeho, co se děje. Proto jsou vašimi velkými učiteli. Jestliže něco odmítnete, v tu ránu si tvoříte karmu. Když bychom se měli podívat na stav nejrychlejšího vyčištění karmy, to bývá nejčastější vaše otázka, je to velmi jednoduché. Přijmu úplně všechno, cokoliv, kdokoliv mi udělá, protože vím, že si to zasloužím a někde v minulosti jsem to nechtěla, jinak bych to už neprožila. Dále k tomu člověku, když mi to udělá, cítím jenom obrovský vděk, že mi to udělal, protože mě očistil. A teď záleží na tom, jestli ještě uvnitř nějaký ten odpor zažiju. I vaše výuka je nastavená, kdy pochopíte na sto procent. Minimálně byste se měli radovat i z toho, že ten odpor je trošku menší než minule. Jednoho dne zjistíte: „Ježíš, ono tam nic není. To mi kdysi vadilo a dnes nic.“ Pozor, k tomu se fakt dostanete bez vůle člověka. Tak vidíte, jak ti lidé jsou úžasní, že vás to nechají prožít. Ale kdybyste vytvořili nový odpor, znovu si sami tu karmu vytvoříte. Karma je výtvar odporů.

Ježíš vám úplně neuvěřitelným způsobem na svém životním příběhu i na té křížové cestě předváděl názorně, jak ten svůj osud, ten kříž, si máte nést, ať vám kdokoliv, cokoliv dělá. Ještě byl schopný za ty lidi poprosit: „Otče odpusť jim, oni nevědí, co činí“, protože znal pravidla karemních systémů a božské zákony.

Já jsem měla obrovské štěstí, že jsem přišla až téměř v 5D, dá se říct. Ano, protože v té době už jsem byla bez karemních zápisů, kdy jsem byla vyvedena nahoru. Stalo se to i mechanicky, vibračně, kdy v noci mě vynesli o tři patra výš, tak bylo jasné, že těch odporů a záležitostí nějaké agresivity bude minimálně. Ale hlavně rezonuji s planetou a přišla jsem jako převaděč vám ukázat cestu, kudy z pekla ven. Ano, slyšíte dobře, protože peklo neexistuje nikde jinde než tady pod hladinou egoismu neboli satanské roviny. To jsou synonyma hladiny zákona hmoty. Teď už víte, že tato hladina mluví. Ano. To, co říkají negativní lidé, nedělají oni, ale poslouchají to, co v nich překřičí jejich skutečné Jáství. Oni za to vůbec nemohou, jenom poslouchají jako marionety. Jestliže člověk takového ražení vám přijde udělat nějakou zákeřnost, cokoliv, nešťourejte do toho proč, jak. Zkrátka je to tak. Přijímám to. Smíte cítit jenom soucit. Soucit s tím člověkem, který toto činí, protože vy víte a znáte, jaký je božský zákon. Ten člověk sklídí to, co zasel.

Tento týden mě udivila i moje maminka, která je v takovém zvláštním mezistupni. Už některé věci ví, ale někdy řekne něco, co mě skutečně překvapí. Před 22 lety zemřel můj tatínek a těsně před smrtí měl obrovské bolesti. Tenkrát moje maminka běžela pro takovou medicínu, byla velmi levná, kupodivu. Léky, které potlačují ty největší bolesti, když člověk už obrovsky trpí, jsou většinou drahé, jako třeba Dolzin a jiné opiáty. Ale to byla taková vodička, která se dávala po lžičkách, a ten člověk sice tu bolest má, ale je vzdálená, neruší ho v tom stavu. A doplácelo se asi 16,90 Kč. Pamatuji si úplně směšnou cenu. A tenkrát si tatínek rozlil zbytek té láhve a začal mít brzy do pár hodin veliké problémy. Maminka se oblékla a běžela si nechat napsat do Teplic na plicní oddělení nový recept. Přišla tam a byl tam primář oddělení. Já ani nevím, jak se jmenoval. Víte, někteří lidé jakoby otupí, když dlouho pracují, byť v takovémto zařízení. To také je ještě

stadium vývoje, kdy už pak to berete jako kus. Ten primář řekl mamince: „No, vy nevíte, co mu je, já vám nic nenapíšu.“ Ona začala hrozně plakat, protože viděla, jak člověk, kterého miluje, doma obrovsky trpí. Začala plakat. Říkala: „Já jsem tak brečela, Ivi,“ řekla jsem mu ale, že já vím, že umírá. „Já vím, co mu je. On to taky ví, ale nemusí trpět jako zvíře.“

Nicméně on jí nic nenapsal, tak skočila na vlak a jela do Ústí, kde pan primář z vyššího levelu potom volal tomu panu primáři a obrovsky mu vynadal. Napsal to té mamince, sice to trvalo celý den, ale táta pak dostal svou medicínu. A nedávno moje maminka říká: „Představ si, já jsem čekala na ortopedii, vedle mě seděla paní a vyprávěla, že tento pan primář dostal rakovinu plic a zemřel prý v obrovských bolestech. Asi fakt ty boží mlýny pracují.“ Vidíte to, člověk, když něco takového udělá, musí si to prožít, aby mu zase něco docvaklo. To je zkrátka systém výuky. Příště bude soucítit víc. Vy sami si tyto odpory vlastně zapisujete. Pak si je musíte prožívat. Soucítění s tím celkem je obrovsky důležité. Skutečně na koho se podíváte, jste vy sám. Je to vaše druhá buňka. Je to vaše další malé Já, které v iluzi vidíte odděleně a které hraje de facto divadlo tohoto světa. A následné životy, život po životě, jsou samozřejmě mírnější, mírnější, lehčí a lehčí.

Když se ponoříte pod hladinu šesté čakry, je tu nadvláda hmoty. Ta Hmota je dost drsná, ale pozor, vy se sem přicházíte naučit se ji milovat. Ještě v iluzi toho, že to je hmota, a proto každý život po životě ubývá odporů a přibývá lásky neboli souhlasu s tím, co druzí dělají. Až jednoho dne zjistíte, že už milujete kohokoliv. Že už se všemi lidmi soucítíte. Víte, co prožívají, protože tehdy už máte nabráno spousty životů. A tehdy přichází čas, kdy se můžete prolnout přes tu hladinu nahoru. Vidíte, odpor hmoty je odmítání. Láska je souhlas. Vývojově se to děje velmi zvláště. Moc dobře víte, že existují obrovské zázraky, které se dějí třeba v Medžugorii, kde se objeví panenka Marie nebo nějaký jiný světec. Ano i mnozí z vás, byť o tom lidé nemluví, zažijí neuvěřitelné stavy, kdy vás navštěvují božské bytosti. Buď andělé nebo nějakí světci. Mě navštěvovalo spoustu bytostí z horního světa, hlavně biblického světa, o kterých jsem ani nevěděla, jak se jmenují. Ani jsem se nepídila, pokud mi to sami neřekli. A vyučovali mne. Ale to už je stav, kdy vlastně jste už vedeni pro jistý účel. Mým přáním to nikdy nebylo. To už bych byla egoistická. Já jsem nikdy nechtěla být ani léčitelem ani něčím podobným. Je vidět, že už jsem to v minulosti měla, protože stav těchto věcí je ještě pořád stav duality.

Už jsem o tom mluvila na několika přednáškách, jistě to víte, ale protože jsou tady lidé, kteří to ještě neslyšeli, tak jim to zopakují. Těsně předtím, než se dostanete k otevření třetího oka, ještě na krátký čas zesílí váš egoismus ve snaze ovlivňovat. A je to proto, že se musí iluzorně zvýšit vůle člověka, kdy si připadáte jako hmota. Napřed se tato vůle promění ve vůli, kdy zjistíte, a to mají černí mágové, že na něco intenzivně myslíte a ono se to stane. A teď pozor! To se vyvíjí samozřejmě. Každá třída má své podmínky, ve třídě černých mágů se toto děje. Ve vyšších už ne. Zjistili jste možná, že když ještě nemáte nabráno dostatek z nějaké magie, je jedno, jestli černé nebo z bílé, tak vám to ještě funguje. Ale jakmile už máte nabráno a máte z toho stavu odejít, už vám to nefunguje, ostatním ano. Vy se vydělíte. Hodí vás to někam výš. Najednou s tím nerezonujete, tak musíte odejít a pokračovat ve vývoji. Ano, to je správně. Všechno si

musíte prožít. Žádné výčitky, co jste dělali, bez toho byste nepochopili nic. Ano, vše je dobré. Všechno totiž zpracujete a zužitkujete pro váš vlastní vývoj. A věřte mi, někteří z vás si v tomto životě někdy, dokonce třeba i ve velice krátkém období, třeba v jednom roce, zopakovali stav nevědomosti, černé magie, bílé magie. Až do tohoto stavu, kdy vás vedu skutečně ven. Někdy je to nastavené ve velice krátké době. Dřív tu žijete hodně životů, ale pak si to zopakujete jako opáčko před maturitou. Je to nutné, aby vám to docvaklo. Představte si, že byste mi nerozuměli, kdybych vám vyprávěla tyto věci, tak byste nevěděli, o čem mluvím. Teď mi rozumíte.

Černým mágům to funguje, oni zjistí, že na co myslí, to jakoby pracuje. A tak toho začnou co? Zneužívat! Začnou toho zneužívat v moci. Některý jsou pyšní na to, jak jsou silní a bojují. Je to dost drsný stav. A dost dlouho se splácí. Já černého mága poznám i na ulici. Pozor, nešťourám nikdy do lidí, to také je jedna z podmínek čistoty. Mně je jedno, co kdo dělá, jenže já potom jsem vlastně nitrem každého člověka. Vidíte to, když tady nemám ten uzávěr, nejsem oddělená od lidí. To se děje tady, takže moje nitro samo mi řekne: „Pozor!“ Takový ten stav. Já už si jako člověk ani pozor nedávám, protože vím, že karmu nemám, tak ten člověk na mě nezaútočí. A věřte mi, já jsem se v údivu občas dostala do blízkosti černých mágů. Oni nebyli schopni mi ublížit a nevěděli proč. I kdyby to zkoušeli, jakože někdo třeba zkusil se mnou manipulovat, na mě to nefungovalo. Dokonce se k tomu i přiznali. Oni to berou ještě tak jako: „Ty máš velkou ochranu, že jo?“ Já se ničím nechraním. Mě chrání láska a stav bez karmenních závazků, čemuž ten člověk v tu chvíli ještě nerozumí, protože si to neumí vysvětlit. Jako kdybyste vysvětlovali matematiku člověku, který umí počítat, odčítat a najednou jste skočili do rovnic o několika neznámých. Bude to pro něj velmi těžké. On najde pojítka až po následných mezitřídách, kdy se dopídí sám té matematiky, kterou potřebuje. To je velmi důležité vědět. Nicméně vývoj samozřejmě pokračuje.

Také tito lidé zneužívají finančních prostředků, ale někdy je to skutečně většinou jenom útočení a odvěta. Já jsem jednou seděla na návštěvě u jednoho známého a přišel na návštěvu muž, evidentně černý mág, sedl si k nám a začal jenom chvíli povídat a já říkám: „Ty děláš magii, vid’?“- „No, to je ze mě tak cítit?“ Já říkám: „To asi jo, něco cítím.“ A on mi začal vyprávět, že má souseda, který na něj posílal černou magii. Děly se mu příšerné věci, fakt, teď to nebudeme rozebírat. Nicméně on sám se kvůli tomu, představte si, upsal nějakému démonovi, aby to odvracel, aby si ty své ochrany udělal. Prosím vás, to je znovu náběr další karmy. Jestliže na vás zaútočí nějaký černý mág, je jasné, že jste v minulosti černou magii dělali. Vy se nesmíte ani chránit „vajíčkami“ (vizuální ochranou ve tvaru vejce). Máte ve svém osudu nastaveno, že ten člověk vám karmu musí splatit, a pokud to odmítáte, odmítáte náběry svého vlastního osudu. Tam se bráníte odporem, proto uplyne nějaký čas a přijde obrovská darda.

Ale já se chci vrátit k něčemu jinému. Ten člověk měl obrovské bolesti, protože když se jednou upíšete démonu, budete nemocní. Vzpomeňte si na pohádky, vás od něj nic nezachrání, on je totiž ve vás a pohybuje se ve vašem páteřním kanálu. Máte ho stále na páteři a nezbavíte se ho. A ten démon furt mluví, v noci, ve dne, stále vás tlačí dělat věci. On vám dá nějakou moc, nějakou sílu, nějaký um, který přišel v nabídce z hladiny sidhis. Vy jste to chtěli. V těch pohádkách je to nádherně nastavené. Ano, všechny

pohádky jsou pravdivé. Jenže pozor, nezáleží na tom, co dělá tělo, ale zaleží na tom, co dělá nitro. Ano, láska zvítězí. Ale láska není jen to, že vaše tělo se chová příjemně a mile, ale musíte to i žít nitrem. A teď si představte toho čerta, který si tam sedne a řekne: „Chceš mít tohle? Tak jo, tak se mi podepiš!“ To je skutečně doživotní smlouva, a ještě přesahuje smlouvu současného života do dalších životů, protože vás tam dožene karma. A když se znovu chytíte odporem, znovu to máte.

Po nějakých životech se dostanete do stavu bílých mágů. A v té bílé magii jsou zase jiná pravidla. Za prvé dostanete z hladiny sidhis nabídku jiných věcí. Ego je velmi mazaný, nabídne vám nějaké schopnosti, které nemají druzí lidé. Někdo třeba cítí, vidí, tam jsou různé vlastnosti, které dostanete, a Satan vám to nabízí, abyste to nějakým způsobem používali. Vzpomeňte si na Mílu. Míla Tomášová se vždycky bránila. Říkala: „Vem mi to! Pane, vem mi to, já se znám.“ Ano. Je velmi mazaný a ví, že to ještě nemáte v náběru a vy to tedy chcete používat k dobru. Vidíte to? K dobru... Jenže pozor, v této chvíli ten člověk, který bílou magii dělá, ještě neví, že vše je dobré. On žije ve světě, kde je dualita. Zlo a dobro. I nemoc vidí jako zlou, která trápí člověka. Ten člověk je ještě nevědomý. A životů černých i bílých mágů je samozřejmě několik. Je jich víc, protože i vy se posunujete v určité šíři toho náběru učení. Zezačátku jsou bílí mágové, kteří „tlučou“ skutečně tím dobrem své okolí, protože to považují za dobro. Někteří to dokonce dělají z vypočítavosti, že když budou dělat dobro, skončí v nebi, což je také silný egoismus. Vy se skutečně tím životem, život po životě, dostáváte do různých stavů. Zezačátku tam je také pýcha, předvádění se, co já umím a co druhý neumí. To dřív ve 3D planetě fungovalo běžně a už jsme zase u toho, že ten stav v minulosti tady existoval, ti lidé opravdu jako by vám běžným lidem obrovsky pomáhali. Šlo to. Planeta fungovala na systému vibrací 3D v dualním systému, bílým mágům to klapalo. Najednou je všechno jinak. Jsou různé stavy bílého mágovství. Buď to dělají pro sebe, aby získali plusové body, nebo samozřejmě je tam pýcha, anebo chtějí pomáhat, uzdravovat. Pozor, a to je první fáze, pro tyto lidi jsem přišla, aby to pochopili.

Nedávno přišla jedna mladá žena za mnou, mám pocit, že to bylo ve Zlíně. Říkala mi: „Já už nejsem pyšná. Já už nechci nic pro sebe. Já se dotazuji nahoru, jestli můžu. A když ten člověk mě požádá, dodržuji všechna pravidla. Takže bych to měla dělat dobře, ne?“ Říkám: „Pozor, to by bylo nejčistější řešení ještě ve 3D systému, ale dnes jsme v 5D systému. To znamená, u vás je to odpor a posuzování člověka, že jeho nemoc je špatná, ale ona je dobrá. Teď si smíte dovolit jednu jedinou věc: Učit toho člověka, jak být zdravý.“

Každý z vás jste přišli sám za sebe jako prvňáčkové, druháčkové a vyšší třídy. Každý za sebe jako jednotlivec se máte naučit být zdravý neboli pustit Boha do svého těla. Pak už nemusíte řešit, co dělá druhý člověk. Jestliže zasáhnete, někomu seberete jeho zkušenost, byť s povolením, které si myslíte, že dostanete. Nezapomeňte, že Ego je Archanděl. Satan je Archanděl a má různé formy společníků a pomocníků. Je velmi mazaný. Každý z vás se dostanete nahoru k Bohu jenom sám za sebe, když už přijmete všechno. Konec vašich karemních zápisů ve 3D a začátek života v 5D nastane, až přestanete dělat negativní emoce, které jsou vysvětlené na základních přednáškách. A když je neumíte dělat, tak už je netvoříte v přítomnosti, jak jdete tím životem. Tehdy se

automaticky začnou čistit vaše zápisy minulostní, a to je dobře. Vy musíte totiž zaplatit do posledního haléře, ale nesmíte jít za bílým mágem, který vám sáhne do karmy a vyndá to, protože když za ním jdete, tak to nechcete. Slyšíte to? Nechcete... Ale vy potřebujete zaplatit. Je to někdy velmi těžké.

Já jsem teď sama prožívala necelé dva týdny, které byly pro mě těžké. Nic mě nebolelo, ale byla jsem úplně na umření unavená. Protože už to dneska nedělám. Už za vámi jezdí božství, nejzdí Iva. Ale přece jenom vidíte, karmou jsem si nabrala obrovský úkol, protože dva a půl roku jsem skutečně žila jenom pro vás. Protože i já se učím, jsem také člověk, ze začátku jsem přece jenom tu Ivu vozila. Cítila jsem únavu a možná bych si chtěla někdy odpočinout. Nějaké takové to fňuknutíčko tam přišlo, pět hodin jet tam a šest hodin támhle. Ale můžu vám říct, že každým měsícem se to měnilo, bylo to úžasné. Obrovsky mě zachraňovala láska k vám, protože to bych asi jinak nevydržela v tom smyslu. Nicméně, kdysi dávno před 15-17 lety jsme viděli náš osud, můj muž si dělal starosti a chtěl tomu andělovi naznačit a anděl mu říká: „Neboj, ona to dokáže“. Jasně, oni jsou ve vás. A dostáváme se do stavu božství.

Tady byla jedna paní, potkaly jsme se na WC a teď jí odpovím, protože včera to asi slyšela poprvé. Ve stavu hmoty jste oddělení. Máte zjevení ze začátku, když jste ještě hodně potopení v egoismu jako hmota se jménem a trpíte. Takoví lidé musí mít nějakou, dobře poslouchajte, „berličku“. Musí se o něco opřít. Musí zažít nějaký zázrak, a tak ho zažívají. Někdy na veřejnosti jsou místa, kde se někdo takový objeví. Pak tam samozřejmě chodí procesí. I to velké společenství a množství lidí člověka podpoří v mizériích, které ještě přijdou. Pak se ten člověk vyvíjí dál, dál, dál. Někdy Nadjá vidí, že už nemůžete. Když fakt trpíte a snažíte se, obrovsky se snažíte něco vyřešit, tak vám pomůže. Pomůže vám v tom, že za vámi v noci někdo přijde nebo i ve dne. To se také může stát. Vždycky to Nadjá vám podá pomocnou ruku. To je také taková pomyslná „berlička“, protože vám opravdu chce pomoc ve vývoji A až B, který máte nastavený. Když si to zasloužíte a je vidět, že se skutečně jako člověk snažíte. A jednou z těchto „berliček“ je také, když někdy nějaká taková bytost přijde, tak považujete sami sebe za člověka a koukáte se nahoru v oddělenosti na ty božské bytosti. Ale oni ví, že oni i vy jste jedno. Že vy jste Bůh, kterého máte v sobě, ale ta hmota ho překřičí. Vy se jenom potřebujete dovyvinout. Proto nástroje, které tady jsou, jsou třeba modlitby a prosby. Ale co to je pokora? Vzpomeňte si na Ježíše. Pokora je přijetí úplně všeho.

To znamená, že stav 5D Ivy je, že Iva souhlasí se vším, co se děje a nechce něco jinak. To už by byla vůle Ivy. Ale já nejsem Iva. Já jsem Bůh, který si zvolil roli Ivy. To znamená, že můj vůlí se to děje. Jedině tudy se prolnete na druhou stranu. V 5D Bibli už nebude zmínka o prosbách. Prosba je přání. Modlitba je přání. Ano, byla nastavená jako „berle“ pro 3D svět. Pro lidi, kteří trpí. I oni jsou Bohové a neví to. A ještě to dlouhou dobu nebudou vědět. Vy máte žít svůj život takový, jaký je. Neodmítat jej jakoukoliv emocí. Respektovat pokorně, co se děje, a jenom tělem jako nástrojem reagovat, opravovat věci, nebránit se emocemi. Život je to něco, co nemáte ve své vůli. Když chcete sevřít ruku v pěst, tak musíte chtít jako Bohové, aby se sevřela. Vzpomeňte si na pana doktora Tomáše, říkal: „Už jenom to, že říkám moje tělo, musí být někdo, kdo to tělo vlastní. A to je moje Bytí. To je ten Bůh, který sem přišel.“

Vaše tělo budete ovládat, až zaplatíte všechny své poslední platby a napřed nebudete umět dělat negativní emoce. Tehdy se nalezete do svého těla a budete trvale zdraví. To už se stáváte učiteli neboli svatým Grálem. Ano, to je tak zvané kristovství. Ten člověk nemá karmu, proto na něj nikdo nezaútočí. A i kdyby tisíckrát chtěl, není mu to dovoleno, protože Božství je jenom skutečně jedno. Začnete zažívat obrovské zázraky, kdy vám to Božství bude dávat najevo. Ani útok nebo podraz druhého člověka není možný, protože vám už je pak lhostejný. Ale vy už ho víte dopředu, protože Božství je v i těch dalších lidech. Pozor, já bych si nikdy nedovolila sama vědomě myšlenkou šťourat do někoho. To je respekt, protože nechci, aby mi to dělal někdo jiný. V případě, že bych to udělala, tak by se mi to stalo, a to přece nechci. Tady už dodržujete absolutně pravidla jednoty. Vaše Nadjá samozřejmě ví, a tak jste prozkoušeni, že už nejste schopni podlehnout nějakému takovému egoismu, kdy to vezmete jako člověk do svých vlastních rukou. To je stav jednoty. A tehdy rozhodujete nahoře (ne pod hladinou třetí čakry) o všech buňkách vašeho těla. Jste skutečně Pánem. Stav páté dimenze samozřejmě pokračuje dál, protože je pořád ve hmotě. My se tady budeme posunovat krásně výš, protože máte vyšší čakry. Hmotný svět je až do třinácté čakry, takzvané transcendentální čakry. Ten svět je vyšší a tam se budete učit zase jiné věci, protože budete ovládat hmotu.

Já teď v rychlosti dopovídám to, co jsem nakousla v minulosti, abyste věděli, jakým směrem se bude vývoj hmoty neboli Boha ve hmotě posouvat. Nyní v tom samozřejmě máte obrovský maglajz. Teď je tady totiž úplně všechno. Na planetě se dějí věci v nabídce 3D a dějí se už některé v nabídce 5D. Někteří lidé, dokonce velmi schopní, mají otázky, kde ještě je vidět, že malinko v tom mají zmatek. Teď jsem byla v Trstené a jedna žena se mě ptala: „To tedy máme brát léky, chodit k doktorům a brát chemii, než bychom šli za nějakým léčitелеm?“ Prosím vás, vy se musíte sami naučit pustit Božství do vašeho těla, abyste byli zdraví, a pak zaplatit své poslední platby, protože to je to, co jste se přišli sem naučit. Nějakou tu nemoc pak skousnete nebo nějakou tu bolest. A proběhne ve velmi krátké době. Kdybyste ji odmítli ve stavu, že se děje, znovu byste vytvořili odpor k něčemu a znovu by se to trochu protahovalo. Ale i to si smíte dovolit s malým množstvím odporů, aby to vymizelo pomalinku a postupně.

Nicméně vývoj hmoty bude pokračovat tak, že váš život půjde dál. A pokud nebudete přidávat negativní emoce sem do tohoto světa, nebudete skutečně planetou „vyčištění“, v tom smyslu „odstranění“, protože nebudete pracovat proti hmotě planety neboli proti sami sobě, svému tělu. Jste zodpovědní jenom sami za sebe. To, co vydáte sem na planetu, to sklídíte. Jakýkoliv odpor, který byste vydali ve směru prožitků negativních emocí, má okamžitě dopad na vaše tělo, protože karma se velice urychlila. Už víte, že planeta přišla o karmu. Ano, nedávno mi napsal člověk, že to nějaká žena z Ameriky někde inzerovala. Ano, to je pravda, ale ten člověk si to mylně vysvětlil tím: „Hurá, já nemám karmu, jsem čistý, můžu si dělat, co chci.“ Tak to není, prosím vás. Ano, planeta začala vibrovat víc, to znamená i vaše těla zvýšila vibraci. To jsou ty stavy, které prožíváte v noci. V noci vnímáte takové silné brnění. Je to velice silné, nečekané. Někdy ani nemůžete spát, jak je to silné, co to s vámi dělá. Někteří lidé by byli třeba i vyděšení. Prosím vás, nebuďte vyděšení. Postupně se bude zvedat vaše Božství a vibrační fáze.

Ono se to po čase zklidní. Teď se děje s planetou velmi mnoho věcí. Ona sama prochází do takových závojů, kterými musí projít, než se všechno zklidní. A to vy cítíte po nocích.

Až tímto projdeme, všechno se ustálí a lidé, kteří sem nepřidávají negativní emoce, se začnou chovat skutečně jako planeta, jako tělo, ve kterém žijete. Ti budou prožívat nádherné osudy, nebude nic dramatického, budou zdraví, a hlavně půjde vývoj medicíny hodně dopředu. A to už víte, jaký je obrovský boom v těchto věcech. Vám třeba DNA pomůže v tom, že vám doroste orgán, to je ovládnutí té hmoty. Ale to už bude záležitost hmoty, a ne vývoje člověka, to znamená jako léčitele, který zasahuje energeticky a do karmenního zápisu. To je svět 3D. Lidé, kteří ještě budou odmítat jakékoliv dění na planetě, se nevymaní z hmoty 3D. Upozorňuji vás, že jakékoliv dění!

Skutečná realita 5D je, že jste vstoupili sem a přijali jste tuto planetu jako osudovou, to znamená část osudu hmoty. Cokoliv se tady děje, je správné a je dobré, byť by byla někde válka. Už jsem o tom mluvila na přednáškách. Člověk, který by se té válce bránil, by se choval tak, jako byste byli na dlani buňkami ruky a v zášti byste odporovali a považovali za špatné, že někde třeba v játrech nebo ve střevech se děje nějaký zánět. V tu chvíli vy jako buňka, přitěžujete planetě neboli tomu tělu, protože tam vydáváte odpor neboli nečistoty. Vy ubližujete té planetě. Tehdy jste ten, kdo to tělo znečišťuje, to znamená, že tělo vás odstraní. To je stav 5D. Ano, když budete čistí, byť se bude na planetě dít cokoliv, vy budete vždy tam, kde vám se nic nebude dít, protože se sami nevymanujete ze hmoty celkového osudu. A to je důležité vědět. Už moc dobře víte, že se tady dějí drsné věci. Ano, s tím souvisí za poslední léta třeba i záplavy, které jsme tady v Čechách měli. Souvisí s tím i počasí, které se teď děje, protože planeta se skutečně otepluje. Zvýšila vibraci. Souvisí to i s nemocemi, které se tady objevují a o kterých třeba ani nevíte. Dokonce se zjistilo, že asi třicet procent lidí trpí cukrovkou, aniž by to věděli. Ta cukrovka jim demoluje tělo, protože skutečně dovede celé tělo zdemolovat nenápadně a je velmi nebezpečná. Taková číhává nemoc. Vidíte to, běžná nemoc, kterou jsme si mysleli, že už lidé mají pod kontrolou. Ta vám dovede pokazit srdce, štítnou žlázu, později oči, ledviny, tam je celý náběh pokračování, když se „nezasahuje“. To se děje z těch důvodů, kdy si lidé skutečně uzavrou centra. Cukrovka je na třetí čakře, to znamená odmítání situací. Odmítání chování druhých lidí. Je to nekonečný proces.

Uvědomte si, jestliže k vám někdo přijde, něco vám udělá nebo se nějak chová, vy se zlobíte nebo ho nechcete v tom stavu, to tím nevyřešíte. Ten člověk je, jaký je, tečka. Ale hlavně už víte, že si přiděláváte sami sobě problémy, protože tyto lidi budete zažívat pořád, neboť v odmítnutí si uděláte karmenní zápis. Přijde další zkouška, zda přijmete dalšího člověka s tímto chováním. Ne, tady je zapotřebí respekt. Vy se musíte dostat do stavu těla Boha, a ne těla člověka jako buňky, která něco odmítá. Nejste totiž tělem. Máte být buňkou, která přidává do božího těla jenom lásku. Pak to tělo si vás považuje a chrání vás, protože mu sloužíte velmi dobře. To je velmi důležité vědět. Takže vývoj půjde tímto směrem. Budete plní ve své hmotě jako Bohové, budete přikazovat svému tělu. Vy se skutečně o něj budete starat, budete pečliví, umyjete ho, budete odpočívat, nakrmíte ho jako malé zvířátko, které milujete.

Já jsem to zažila teď ve Zlíně, kdy jsem viděla, jak mé tělo mělo hlad, co dělalo. Jak ty buňky hledaly. Nebo já měla poslední chřipku v lednu v roce 1994. To už bude dvacet let a já jsem věděla tenkrát, že chřipku budu mít naposledy. To bylo fakt něco tak neuvěřitelného, až jsem si myslela, že umřu. Moje tělo jako kdyby se převarilo a Nadjá mi ukázalo, že už to nepotřebuju. Síť toho Krista, která je kolem každé buňky, rovnováha té imunity, je obrovsky silná. Ale dnes, když už jsem nad tím tělem a něco kolem mě projde, nic nechytím. A vezměte si, kolik lidí ráda objímám i na přednáškách, kolik bacilů nebo různých věcí proběhne samozřejmě, protože běžně to každý na těle nosíme. Já cítím, že moje tělo s něčím bojuje. Ty buňky se třesou a hledají a pomáhají si, vy jste předtvar pro ten svět. Jestliže pomáháte ostatním buňkám, zapomínáte na sebe, všichni dělají to samé. Vy jste učitel pro tu hmotu. Ona vás skutečně poslechne. Funguje to prožitkem. Chování, příklad, to je velmi důležité. To se děje na všechny strany, nejenom směrem do těl, ale i vám jako buňkám jednotlivých lidí, kteří to vidíte. A posléze se také stáváte učiteli. Ano, bude se tady rozšiřovat Kristovo učení v druhém příchodu Krista ve velkém množství počtu lidí, kteří budou také učiteli.

Dnes víte, že nejvíc pomůžete člověku vedle sebe, když ho vyslechnete, promluvíte si s ním. Budete vědět víc, než ve svém vlastním životě. Když tam není zapasovaný egoismus, získáte nadhled a vidíte, co byste eventuálně chtěli nebo co ten druhý člověk potřebuje, co potřebuje vyřešit, aby mu bylo lépe. Už znáte pravidla. Už jste si mohli spoustu věcí vyzkoušet a ověřit. To je moc důležité. Poradte jim. Vysvětlíte princip. Netlačte na pilu. To už byste zapojovali třetí čakru. Ne, buď ten člověk bude souhlasit a budete vidět, že je to v pořádku, nebo k tomu ještě nedospěl a nemůže pochopit. Je tady veliký chaos. Spoustu lidí pracujících i ve zdravotnictví v nevědomosti dělají magii nebo různé věci. Máte v tom veliký zmatek a je to nutné. Nebojte se, nebuďte zoufalí, nebuďte fanatičtí. Žádné výčitky, i kdyby cosi kdesi jste udělali. Nezáleží na tom. Představte si, že jako lékař budete mít dva typy lidí. Lidé 3D přijdou s obrovskými negacemi a prožíváním, stačí nařknout. Když vidíte, že ten člověk není schopný porozumět těmto věcem, k němu se musíte chovat jako skutečně on sám k sobě, jako ke hmotě. Smíte mu poradit, ale když neposlechne, nemůžete za něj udělat nic. To by byla magie a nátlak, samozřejmě. 3D člověk nebude pracovat tímto směrem. Následně mu můžete nabídnout prostředky klasické medicíny nebo eventuálně, když on sám se rozhodne, ať si klidně jde k léčiteli. Uvědomte si, že ale ten systém tady v 5D nefunguje. Léčitelům to nebude fungovat. Budou sami odstraňováni svými bolestmi a svými nemocemi, protože ti to mají na jedničce a na dvojce.

Léčitel považuje za špatné, co se děje tomu člověku. Trojka také, to je násilí. „Když tam sáhnu, vyberu to...“ Ne! Systém Kristovství znamená, že napřed ten člověk učí lidi, co mají dělat. Když člověk přehodnotí, smíte sáhnout a dostanete přebytek rozdílu. Třeba pět procent, jedno procento, a to dělá samo Božství. Tady už je obrovský boom, rozkvět. Hmota velice rychle pracuje ve prospěch Boha. Ale tehdy už jste nad ní. Duch vládne hmotě. Vidíte, tady jsou úplně jiné podmínky než ve 3D. Čaker tady máte ještě dost. Je jich třináct. Ještě velmi dlouho se budete pohybovat ve hmotném světě, ale už to bude pro vás svět nádherný, kde nebudou žádné záležitosti 3D světa jako jsou vraždy, války. To už nebude existovat. Ještě se ale všechno musí samozřejmě vyčistit. Tak buďte připraveni na spoustu negativních věcí, což běžně tento 3D svět vidí a viděl. Nesmíte

to považovat za špatné, musíte vše respektovat. Ono se to děje. To neznamená, že to schvalujete, prosím vás. Vy to musíte respektovat, nezapomeňte na to.

Já teď začnu odpovídat na otázky. Kdybyste se chtěli na něco zeptat, klidně zvedněte ruku. Mám tady ještě jeden dotaz, ten byl ze včerejška.

Proč měl Bůh potřebu rozdrobit se na spoustu duší, prožívat egoismy? Jaký to má smysl, aby se zase našel? Je to rozmar Boha?

Vidíte, to je iluze. Protože vy jste ten Bůh. Každý z vás je prvkem toho původního Boha, který si to vymyslel. Je to vaše vůle. To je divné, co? Ano, je to proto, aby Bůh jako jediná bytost, která existuje, nebyl sám. Zkuste si představit, že budete sami v nicotě, ve tmě. Budete existovat a nebudete nic prožívat. Věřte mi, mizérie stavu hmoty je velmi krátká, těch dimenzí je veliké množství a vy jste teprve na počátku. Každá planeta ve vesmíru obsahuje živé bytosti, o kterých zatím nevíme ve 3D, protože žijí ve vyšších vibracích a vy je zkrátka nevidíte. 3D svět, který ještě útočí, je oddělený svou životností od ostatních planet. Proto jsme si mnohá léta, ještě si na to pamatujete, mysleli, že nikde ve vesmíru žádné jiné bytosti eventuálně nejsou. Přesto do toho lidé šfouřali. Bylo jasné, že jsou.

Já sama jsem zažila obrovský zázrak, kdy se mi jedna bytost zjevila v Bille. Šla jsem si koupit housku a málem jsem si natrhala deset pytlíčků, protože to bylo neuvěřitelné. Ale to byla taková láska! On mi telepaticky sdělil, že druzí je nevidí a já jo, protože oni dokážou své vibrace regulovat. Já jsem byla mezi vibrací ostatních lidí a vlastně tou jeho vibrací ve výšce, kdy já jsem ho viděla a ostatní ne. A ten šok, když na to koukáte a mluví s vámi, ale nemluví pusa, jenom to jde přes mozek. To je velice zajímavý pocit. Bylo mi horko, to je jediné, co vám můžu říct. Těch bytostí existuje hodně, nám teď budou pomáhat i stavy jiných planet, ale až se vše dočistí. A to má svůj čas v historii planety, který je zaznamenán v budoucnosti. Ano, hmota má paměť od této chvíle do minulosti i do budoucnosti. To je logické.

Proč nás po včerejší přednášce začala svědit hlava?

Mě poslední tři měsíce také hodně svědila. Ano, to je také záležitost zvedání vibrací. Hodně lidí bude mít i kožní problémy. To je také součástí vývoje. Budete mít různé problémy. Někdy i tíhu, jak procházíme těmi závoji, kterými teď prolétává planeta. Někdy je to záležitostí čištění minulostních věcí. Všechno reaguje. Musíte to vydržet nějaký čas. Zkrátka nedá se nic dělat. Já jsem si dokonce už i myslela, že mám vši a bylo to pro mě zdrcující. Furt jsme se s maminkou prohlížely. Říkám: „Mami, podívej se mi do hlavy. Víš, kolik lidí já objímám, kdyby někdo ode mě ty vši chytil, to by byla ostuda!“ Fakt neuvěřitelné. Už to přestalo, ale trvalo to tři měsíce. To bylo úděsné.

Co způsobuje deprese, paniku, úzkosti a fobie. Jak to odstranit?

To jsou všechno bloky. To je pesimismus. Stavy depresí, prosím vás, když máte někoho v rodině, to je strašně těžké. Ne každý to umí samozřejmě odstranit. A ono se to teď zvedlo. Protože za posledních sedm let se zvyšovala krok za krokem vibrace planety a zvyšovala se vzdálenost od 3D světa. Pomalu, postupně, to byste naráz nepřežili. Bylo

by vám strašně moc špatně. Pomalinku krok za krokem se to zvedalo. To znamená, že někdo třeba už před lety necítil egoismy, a najednou tu byly znovu. Představte si, co asi ti lidé, kteří egoismy cítí, jak jim je těžko. Nyní je depresivních stavů velmi mnoho. Svět si s tím neví rady, ale je to rozdíl vibrací mezi tou minulostí, tím prožíváním. Je to hodně těžké. Vždycky to tak je při přechodu z jednoho platónského měsíce do druhého. To samé se dělo kdysi dávno, ty zmatky v době Krista, a i předtím, když přicházel Mojžíš. Vždy to tak je, protože každé dvoutisíciletí má lidstvo jiný úkol. A když je jiný úkol, tak se učí další věci, vyšší věci, kterým nerozumí. Je to pro vás těžké. Zkuste si vzpomenout, když jste byli jako děti ve třídě, jak bylo těžké přejít zase do vyšší třídy, kde přišly nové učební prvky. Ten Vodnář skutečně naleje obrovské množství informací a začneme ovládat hmotu, ale už to bude v klidu a v míru. Ti, co nejsou schopní pochopit, dožijí své životy podle bodu, kde to mají nastavené ve svých osudech a v DNA. Nebojte se, nic se jim nestane. Jste všichni nesmrtelní. Vy už to víte, pro vás je to úlevné. Když pochopíte systém, už nemůžete nikdy být nešťastní ani trpět.

Já jsem vyprávěla minulý týden na přednášce, že mám kamarádku v Ústí, která má maminku v Teplicích. Člověk v 5D už vše respektuje. A nikdy se nedozvíte věci automaticky od Nadjá, když ještě budete trpět. Ale když už respektujete, vaše Nadjá vám dopředu věci ukáže. Než mi zemřel tatínek, tak jsem to dva roky dopředu viděla. Byl to údiv, ale vezměte si, vy to dopředu víte, vy se na to můžete připravit, rozloučit se s tím člověkem, vyřešit všechny věci. Stejně víte, že nic s tím neuděláte, musíte respektovat jeho odchod. Je to jeho vůle, on si zvolil svůj osud, kdy končí. Ale je to i vaše vůle, protože ve svém osudu jste si zvolili, který rok tatínek zemře. Ano, je to i vaše vůle, že lidé z vašeho osudu odcházejí. Zvláštní, že?

Ta moje kamarádka mi psala předminulý týden dlouhou SMS: „Představ si, já jsem měla pořád pocit, že táta, který už patnáct let nežije, furt se mnou chodí. A najednou mi to bliklo, že jde naproti mamince. Za tři dny jsme jely do Teplíc, šly jsme s maminkou na procházku do zámecké zahrady a najednou ta maminka, která o ničem nevěděla, říká: „Já jsem tento týden měla tak nádherné sny o tátovi. My jsme byli jak v ráji, drželi jsme se za ruku. My se máme tak hrozně rádi. Tak mě napadlo, jestli ten táta mi nejde naproti.“ Ta maminka použila úplně stejná slova. Ty, to je zvláštní. Já jsem ti měla až husí kůži a najednou vidíš, jak je to dobře. Jestli to má být, vím o tom. Jsem připravena. Maminka se nebojí, taky je připravená.“ To je paní, která zná přednášky a také ví o věcech, které jsou mezi nebem a zemí. Je to pouze respekt. Ten člověk ví, že jde někam dál. Souhlasí, těší se na lidi, kteří tam na něj čekají, protože vy spolu pokračujete pak dál. Život je skutečně nekonečná záležitost, která z iluze do iluze prochází branami odskakování a vracení se zpět. Pokud ještě žijete ve fázi hmotného světa, ať vědomého nebo nevědomého, ve 3D nebo v 5D, to je jedno. Už potom nezažijete žádné vlastnění hmoty, ale musíte napřed projít právě odklonem. Proto to utrpení. Vy se musíte naučit vzdát se té iluzorní hmoty. Vzdát se i dětí.

Já jsem v Arkáně ve Zlíně měla takovou malou přednášku, kdy jsem přijela ještě v pátek a v první řadě seděla žena, která evidentně trpěla. Trápilo ji ještě něco nevyřčeného a pak to z ní vypadlo. Řekla, že jsem na základních přednáškách (asi víc neslyšela do té doby) řekla, že se musíme vzdát svých dětí, jinak dostaneme razítko a znovu se to

prožije. A ona se nechce svých dětí vzdát. Víte, přicházím vám vysvětlit systém. Každý odpor, který tady vyvinete, si pak jako Bůh, jako vy sama, v nevědomosti zvolíte v dalším osudu. Co dnes nepřijmete, váš příští osud bude podobný a zase se budete učit vzdávat se svých milých. Jakmile to umíte, už si takový osud ne zvolíte, protože není zapotřebí, abyste ho prožili. A i kdyby se to eventuálně stalo, tak už vás to nebolí. Umíte to respektovat.

Přicházím vám na pomoc, a ne vám diktovat věci, o kterých si v tuto chvíli ještě myslíte, že by to diktátem bylo. To je realita. To, co nepřijmete, přijde znova. Stačí vše respektovat. Všechny odpory toho nepřijetí způsobují deprese, úzkosti, paniku, fobie, záležitosti, na které čakře to uděláte. Nic neodmítat. Věci jsou tak, jak jsou. Stačí vědět, že to je v mém osudu a že to musím respektovat. Je to totiž vaše vůle. A když vaši vůli nebudete respektovat jako Boha, nemůžete se vymanit do stavu Boha ze stavu hmoty.

Prosím, jak se modlit za člověka, který je několik let v kómatu? Když je někdo v kómatu, je to jeho karma nebo rodová?

Ono to je obojí. Někdy rozdělujete rodovou a člověčí. Uvědomte si, když se jako Bůh vtělím do hmoty, tak si sáhnu do hmoty nějaké rodiny. To je logické, protože si vyberu část pokračování DNA té hmoty rodinné. To znamená, že tam patřím. Vývojově tam patřím, navazuje se na odpory, které já ještě neumím, proto se znovu narodím do toho stavu. To vždycky souvisí. Vy nikdy nejste samotní, i když se vám to zdá. To je iluze. Rodová karma a karma vaše je vlastně jedno a to samé, ale zapasované do bodu té vaší části. Toto nerozdělovat. Vy zkrátka patříte tam, kde jste. To je vaše místo a věřte mi, že je nejlepší, jaké jste si mohli vybrat. Tak i to kóma je nabrané v osudu toho člověka. On to sám chtěl a vy také. Je zbytečné se modlit. To by byl odpor. Vy máte toho člověka milovat. Respektovat to. Přijmout tento stav. Paradoxní je, že kdybyste ho přijali a bylo by to součástí vaší výuky, tehdy se může stát, že ten člověk se z toho kómatu probere, ale nemusí. Pozor, kdybyste to brali z vypočítavosti, tak by se to také nestalo. Nečekejte nic. Lidé ještě většinou čekají, že když něco udělají, tak se to stane. To je ještě pořád egoismus.

Já jsem nedávno komunikovala se ženou, která poslouchala dlouho moje přednášky a byla ve velice těžké situaci. Přišla o manžela, o dospělé děti, které odmítají s matkou komunikovat z nějakých (samozřejmě rodinných) důvodů, minulostních. Vždycky víte, že ta karma vás dožene, ať děláte, co děláte. Ona ještě toužila po nové rodině a asi po novém partnerství. Byla bez práce, bez peněz, měla dům, který je neprodejný, někde na okraji lesa, a všechno bylo takové jakoby v mizérii. A když jsem jela do Tábora, tato žena mi napsala e-mail. Když jsem někde na kávě nebo odpočívám, jak potřebuji, za ty tři dny naskočí obrovské množství dopisů, tak si to někdy vyřizuji po cestě přes telefon. Tak jsem jí odpověděla a ona mi napsala: „Já se snažím tak žít půl roku, a ještě furt se nic nezměnilo.“ Vidíte to? Ona to dělá pro sebe. „Já to dokážu, aby se to změnilo.“ To je ještě egoismus. Ubráníte se těmto egoismům tím, že se rozhodnete tak chovat, i když z toho žádný užitek mít nebudete. Nic zkrátka nečekat. I kdyby se do konce mého života nic nezměnilo, tak je mi v tomto dobře.

Ano, vy se očisťujete. To je důležité vědět. Já jsem to prožívala v takzvané „temné noci Duše“, která vždycky přijde u mystika. Ten Bůh léta s vámi mluví, komunikuje, dává informace, dává o sobě najevo, a najednou je ticho. Ale znáte mě. Já jsem obrovský optimista. Optimismus, vidíte to, je souhlas. Já jsem souhlasila. Já jsem řekla Otcí: „Já vím, že mlčíš, ale také vím, že jsi. A to už mi nikdo, nikdy nevezme. I kdybys mlčel až do konce mého života, já už se stejně jinak neumím chovat, než jak se chovám, protože já lidi miluji. I kdyby dělali cokoliv. A klidně si mlč. Mně je to jedno. Já s tím souhlasím.“ Takže u mě to trvalo velmi krátce. To bylo fakt krátké období, pak se Bůh začal znovu ozývat. Existují lidé, kteří by byli v této chvíli zoufalí, což je zase projevem odporu, ale i to se samozřejmě musí prožít. A dojde to tomu člověku velmi brzo.

Já se vrátím k té ženě s domem na samotě. Když jsem jí napsala, odpověděla: „No jo, ale přece jenom mít vedle sebe partnera a člověka, který by mě vyslechl, bylo by mi lépe.“ Já říkám: „Podívej se. Řeknu ti, jaký je stav úplně totálního optimismu. Co bych udělala já. Já bych byla strašně šťastná, že v té mizérii, ve které žiju, jsem sama. Že v tom nejsou ještě další osoby, které by tu mizérii bez peněz a bez práce a bez něčeho měli. Já si sama klidně lehnu na matraci, přikryju se dekou. I kdyby mi byla zima, to vydržím. Ale už by mi bylo hůř, kdybych věděla, že tam jsou děti nebo někdo, koho mám ráda, který by to už nedokázal skousnout tak, jako já.“ A ona mi napsala: „Ježíš Marja, to jsem tedy ještě pesimista a egoista.“ Ne, člověk své egoismy nevidí. Vy je pomalinku vlastně ztrácíte, ale věřte mi, že jde zažít optimismus v jakékoliv situaci. Když se zeptáte: „Co je na tom dobrého?“, tak to uvidíte. Když budete vidět jenom ty horší varianty, tak to nikdy neuvidíte.

Dcera uklízí v restauraci a má ekzém na dlaních až do krve. Dost to bolí.

Víte, samozřejmě by se měla chránit a dělat věci mechanickou cestou, když má ekzémy na rukou. Také to jde samozřejmě. Jestliže uklízí, dostává se asi do styku s chemikáliemi a má asi ruce neustále v gumových rukavicích, používá nějaké přípravky. Pokud by se mohla dostat i k nějaké jiné práci, měla by si to zkusit zařídit tak, jak vždycky mechanicky s tím tělem děláte. To je dost obtížné léčit a mít ruce pořád v nějakých tekutinách, které to nepodporují. To nikam cesta nevede. Ale to už je skutečně mechanická záležitost.

Hodně se mi mastí vlasy.

Vy si nedovedete představit, jak já jsem vypadala jako holka. Měla jsem hrozně mastné vlasy. Mně se strašně mastila pleť, a těch pupínků. Já jsem byla puberťák asi až do pětačtyřiceti, ale jaký! To byly takové až boule, že moje kolegyně se divily. Už v dětství tenkrát nebo v tom zralém věku naše holky vždycky říkaly: „Jsme tři puberťáci. Máma a my.“ Já jsem si říkala: „Super, jednou až budu starší, tak budu mít méně vrásek.“ Ono má všechno svůj čas. Holky, které třeba dřív měly krásnou pleť, dneska mají vrásky, protože jejich pleť byla sušší než moje. Bohužel to tak je. Navíc dnes už existuje i mechanicky obrovská spousta přípravků. A věřte mi, že i to se jednou vyřeší ve stavu hmoty, ale musíte ještě chvíli čekat. Už teď se dost věcí ví. Existují takzvané micelární vody, které upravují pleťový stav a PH, a to jsou věci, které dříve vůbec nebyly známé.

Bude dokonce možné, že si i sami pak přikážete. Já mám snad poprvé čistou pleť po spoustě let, aspoň na dálku. Fakt být spokojený s tím, co je.

Já si pamatuji, jak kdysi dávno mě maminka „trénovala“. Já jsem už druhý den po umytí měla mastnou hlavu. A teď si vezměte, jak je mastná hlava, tak se práší na ty vlasy, to je nepříjemné. A vypadáte hrozně. Já jsem vždycky říkala: „Já vypadám, jako když jsem jukla ze sudu s olejem.“ To říkal Horníček. A teď pozor. Maminka kdysi dávno někde vyčetla, že když se mastí vlasy, tak si člověk nesmí ty vlasy často mýt. Ty, jo! Zakazovala mi to a já jsem měla stresy, tak jsem nemohla jít do školy. Když maminka odcházela v půl osmé do práce, rychle jsem se vrátila a hlavu jsem si umyla. Víte, co to bylo za fofr? To bylo neuvěřitelné, co se dělo. Tam jsem se naučila respektovat vůli druhého člověka. Takové věci se každý z vás musí naučit, ale tady samozřejmě byla nějaká minulostní věc.

Jsou věci, které ta věda vyřeší. Vidíte, dřív se řeklo neodmašťovat. To se nedá, ne, tak to není. Ten vlas se sám upraví a věřte mi, že šampony dnes, co máte, fungují a už máte vlasy v úplně jiných stavech. Dříve byly alkalické šampóny. Vlasy byly obrovsky zničené. Dneska, když jedu třeba někde v nějakém dopravním prostředku a vidím, jak i starší lidi mají nádherné vlasy, si říkám: „Bože můj.“ To je obrovský pokrok. To si vůbec neuvědomujete. Hlavně aby tam nebyla špína, samozřejmě. Ale účinné šampóny existují, vyzkoušejte přípravky. Jde to. To nic není. Zase si řekněte, nebudete je mít vysušené. Máte se radovat fakt ze všeho. Pak to pomine. Věřte mi, ten odpor je důležité zredukovat.

Ivanko, prosím, když byl Kristus pokorný a věděl, proč řekl: „Bože, ty jsi mě opustil“?

Výborně, ale já už jsem o tom kdysi mluvila. Vy jste fakt šikovní a všímaví. Už jsem to dneska malinko nakousla, Kristus ještě pořád žil ve 3D. Proto věci, které říkal, byly hodně nasměrované na 3D. To už víte ode mě, Bible i Otčenáš je takovou směsicí 3D a 5D. To je to samé. 3D svět musí ještě vidět Boha a člověka. Musí, protože se považujete za hmotu. Tady je to: „Bože, proč jsi mě opustil?“ Ale všechny ostatní věci jsou pravdivé, třeba: „Otec a já jedno jsme.“ Ano, vy jste Bohové a žijete v Bohu. Žijete v božím těle a ten Bůh je i ve vás. Byly řečeny i další pravdy, ale muselo to být ještě skryté, protože hodně lidí, a hlavně i organizací, tady muselo vývojově za 2000 let dospět ke spoustě věcem. To neznamená, že budu říkat, že v církvi někdo nemůže být. Můžete být i v církvi, připravit se v ní, ale je to ještě nutnost se někde organizovat. Mystici většinou mají už za sebou všechny organizace, které kdy prošli, a jakékoliv typy církví a filozofických směrů. Ti už ví, že Bůh je jedno, už nemusí být v žádné organizaci. Různé církve bojují o své ovečky, které musí mít a přikazují jim. Ale hlavně je i takzvaná egoistická složka těchto organizací, když z toho něco mají. A to nejenom moc a vládu nad těmi ovečkami, které jsou pod nimi. A ty potom se samozřejmě vymaňují v pozicích svých jednotlivých osudů, tak jak chápou nebo nechápou. Buď jsou fanatičtí a souhlasí s tím vším, když to řekne pan farář nebo svatý, tak je to svaté. A někdo ne. Někdo už začíná povolovat a už vidí v té praxi svého života, že je všechno jinak.

Ano, to je velmi důležité si prožít, a tím vším jste prošli. I já. Můj muž byl kdysi před pár set lety fanatickým kazatelem. To byl jeden z nejtěžších osudů, které měl. Já jsem tam také figurovala jako takové lákadlo, kterému nemohl odolat, přestože byl fanatický. To byla docela sranda, ale tím vás nebudu zatěžovat. Vidíte, jak si všechno ten člověk musí prožít, aby to všechno odložil. Ježíš, prosím vás, on věděl. Poslední večere byla o tom, že znal svůj program, kdo ho zradí, kdo ho opustí, kdo ho zapře. Ukázal lidem, že za ně prosil, i když mu bylo ublíženo, když ho zabili. Ukázal tu obrovskou lásku, která předtím nikde ve Starém zákonu v první části Bible nebyla. Byly samozřejmě i dříve Bible, ale to je zbytečné znát. Vždycky se zachovávají poslední dvě, abyste viděli, jak se to vyvíjí. První Starý zákon je oko za oko, zub za zub. Najednou přišlo úplně něco jiného, protože se blížil další úkol pro lidstvo, vstup do Vodnáře. 2 000 let, věřte mi, není hodně. To je pro každého z vás tak 15–20 životů. Více ne. A to je velmi málo, když si vezmete, jak dlouho vlastně žijete. Já jsem za Atlantidy byla bílým mágem. Byli tam i Tomášovi a Atlantida, to je hodně tisíc let zpátky. Tam sice společnost měla už hodně vyvinutou technologii civilizační, ale ještě tam neexistovala jednota. A zkrachovalo to na tom, že my bílí mágové jsme vlastně s těmi černými udělali válku. Vidíte, bílý mág bude ještě bojovat za dobro. Tam je ještě souboj a dualita. Tam jsme se hodně poučili.

Někdy sedím v takovém zvláštním nepokoji. Vystřeluje mi bolest z bederní části do pravé nohy. Tuhne oblast krční páteře na levé straně až do bolesti.

Víte, všechny bloky, které si uděláte v odmítnutí, hned můžete vidět. Čím výš jste, tím je to rychlejší. Najednou uděláte nějaký egoismus a už vidíte, jak je najednou někde stín v těle nebo takový divný pocit, že něco není v pořádku. Tam vymístíte toho Boha. Podle toho, jak rychle uděláte egoismus, jak extrémně a jakou silou. Někdy je to malinko, tak to přijde za pár dní, a když je to extrémní, akutní záležitost, je to hned.

Mám kamarádku, která zažila šok na pumpě. Ona je velmi hezká, vypadá mladě a velmi na tom lpí. A samozřejmě, když někdo na něčem lpí, někde se musí prozkoušet. Vybírala si nějaký mls na pumpě. Už ho zaplatila a ještě koukala, co by si dala, a najednou tam prošel chlapík, tirák, a pronesl o ní něco před paní za kasou, že ta „stará paní“ tam... Ona říká: „V tu ránu jsem věděla, jak se to zauzlovalo. Udělalo to žžžžž. Já jsem odešla úplně jako mrtvola.“ Hned mi volala, přišla ke mně a já jsem se řehtala a říkám: „Ty jsi pitomec,“ tak jsme to probraly, vysvětlila jsem jí to a ona říká: „To tím projdu ještě?“ Říkám: „Budeš opravovat, ale nesmíš to zauzlovat. Viděla ses v zrcadle, viděla, tak prosím tě, proč věříš tomu Černému, který ti to tam přijde říct?“ Ale bacha, na čem visíte a lpíte, hned dostanete na prdel, protože ten svět vás někde takto tne, ale to je sranda. Tak bacha na to. Tyto bloky jsou hned vidět. Jestliže máte bloky, bolest z bederní části do pravé nohy, samozřejmě se to týká situační strany, odmítáte nějakou situaci a považujete ji za špatnou. Někdy v minulosti, na čas bychom si museli sáhnout, když se otevře. Někdy se nechce otevřít a ten člověk to dělá v průběhu celého života. Nechce se toho zbavit, i když někdy je to výraznější. A tuhne oblast krční páteře na levé straně až do bolesti. Tady je velká snaha být lepší. V tom smyslu vývoje. Poslyšte, už jsem o tom mluvila na mnoha přednáškách. Dokonce i na videích.

Vaše chtění být lepší, snaha je nerespektování výběru vašeho Božství v bodě A až B, kdy jste si zvolili vývoj. V každém roce něco splníte. Zkuste si prohlídnout jenom to, jestli v tomto čase na každém konci roku jste šťastní a klidní a spokojení. To je největší vaše vizitka. Nejenom, že každý z vás hodnotí každý rok. Vy se tak nevidíte, ale my rotujeme. Já jsem zrovna dneska v noci zažila neuvěřitelné věci. Dostala jsem se, hodilo mě to do Akáši. Vzbudila jsem se v Akáše a viděla, jak takto každý rotuje. To je jak na hrnčířském kruhu, a to je příjemné. Ano, tak se vyvíjíte. Ale pozor, děje se to samo. A má to svůj rytmus, který jste si zvolili, respektuje to rytmus všech rotací, všech těch hrnčířských kruhů, které tam jsou. Musí to rezonovat, protože nejste oddělení. Vy se sice vidíte očima odděleně jako ta hmota, ale to není skutečná realita.

Každý rok máte v tom svém kruhu a teď pozor, jak vzniká ten kruh. Vy už víte, že vesmír se rozpíná. Jsme vydechnuti Bohem a on nás zase potom vdechne. A to ještě bude trvat dlouho, neděste se. Zase se pak vydechnete, to je do nekonečna. Ta smyčka je strašně dlouhá, aby se furt něco dělo. Nicméně ještě vás čeká dlouhá pouť v bezčasovém období. Bezčasové období přijde velice brzy. Když víte, že se rozpínáme, pak je iluzí si myslet, že Slunce stojí a my kolem něj jenom tak rotujeme s tou planetou. To není pravda. My sice rotujeme v pomyslném prostoru kolem Slunce, ale protože to Slunce jede nahoru, my jdeme do spirály. To je ten vývoj v té Akáše. Proto když sahám do časových úseků při aurickém sezení, ťuknu a řeknu čas. Když řeknu rok a není tam nic, tak před rokem nebyl ještě zápis. Tak snížím termín, měsíc. Když tam není nic, tak ještě týden, někdy se dostanu už i do pár dní, někdy i hodin. Anebo naopak před rokem bolest je a dostanu se třeba do čtyřadvaceti let, tam je ještě bolest, ale v pětadvaceti ne. Tady vidíte přesně, jak se rotace odečítají od stavu bloků, kdy jste ten zápis udělali. Dá se poznat jenom takzvané časové období. A když už to víte, tak si můžete představit, že vlastně čas sice neexistuje, existují rotační fáze. Ale každá planeta má jiný čas, protože ty časy se odvozují od velikosti planety, od otočky, od velikosti dne, takzvaného pomyslného dne. Všude jsou jiné podmínky vývoje podle toho, kam se vlastně narodíme.

Prosím vás, dejte si pozor na odmítání. Všechny bolesti, všechny nemoci jsou výrazem odmítnutí. Tam je vždycky ta příčina podstatná. Všechno ostatní skutečně je jenom doladování. Lidé, kteří si budou myslet, že budou žít zdravě, budou všechno dělat pro spokojenost, ale budou dělat bloky v emocích, nebudou vždycky zdraví, i kdyby se snažili tisíckrát. A opak je pravdou, když budete žít skutečně čistě bez bloků, budete brát ten život takový, jaký je, žít to, co se dá žít, budete zdravější. Ono je to tam všechno nastavené.

Ale já se vrátím ještě k tomu hodnocení. Jestliže my se tady takto točíme, každý rok podvědomě hodnotíte. A zároveň i celý život každý rok přibývá a vy zpětně hodnotíte egoismy, které jste dělali. A věřte mi, konec roku bývá tím nejkrásnějším obdobím, které žiju. Ale když je někdo egoistický, je to velmi těžké. Je dost sebevražd v tomto období, protože lidé jsou v depresi, když mají obrovské egoismy. A záleží jenom na vás, jak budete čistí, jak se budete „chovat“. Teď se vrátím k tomu rameni, snaha být lepší je egoismem, to je chtění něčeho jiného, než máte nastaveno ve vývoji. Máte žít to, co žijete. Hodně lidí ještě mi píše, že pořád hledají ten svůj úkol. Do prdele, vy se máte

učit jenom žít to, co máte v nabídce. Jestliže budete spokojeni s tím životem, jaký máte, byť by byl nejobyčejnější, tehdy vás to Božství samo navštíví, protože nejste egoista, a úkol vám ukáže. I to hledání svého úkolu je obrovským egoismem. Kdy jste vlastně nespokojení s tím, co se děje, a chcete něco dalšího, lepšího. Snaha. Vidíte snaha. Tehdy bolí pravé rameno. A pozor, dost fest.

Prosím, naučte nás modlitbu Otčenáš, jak se modlíte vy.

Já se nemodlím. Je pravda, že teď jsem někde četla takové fáze 5D Otčenáše, a ten byl hodně hezký. Možná bych ho klasifikovala: „Otče náš, jenž jsi v nás“ a samozřejmě pokračovala, ale pozor, bez těch ochran: „Ochraňuj nás ode všeho zlého.“ Vždyť víte, že nic zlého neexistuje. To je právě to, co si lidé myslí. Mám jednoho vzdáleného příbuzného, který se nedávno dozvěděl, co dělám. A přišel nečekaně na návštěvu. Já vidím, co si ten člověk s sebou nese. Já ty lidi mám všechny fakt moc ráda. Je to opravdu bez kritiky, nebojte se, to bych ani neuměla. Cítila jsem jeho egoismus, protože on mě zná dlouhá léta, od roku osmdesát, kdy jsme se potkali. Přišel si rýpnout. Egouš si přišel rýpnout. A přišel na návštěvu. Říkal, že se nezdrží. Přinesl nějaké ovoce. Tak jsme se objali, povídali jsme si na chodbě. Já říkám: „Co jsem dlužná za to ovoce?“ A najednou mi říká, přišlo to Ego a nevědělo, jak o tom mluvit: „Nic, kdyžtak se za nás pomodli.“ Zdoluhavě bych tomu člověku vysvětlovala, že já se modlit neumím a ani nechci, že není proč. Proč měnit pocitově věci, když tak nejsou. To je bránění se. Ale tam to nešlo. Tak jsem se jenom usmívala a ten Egouš chtěl tu odpověď a nechtěl se bavit o tom, tak to zase opakoval: „Tak se za nás pomodli.“ A já zase nic. Já říkám: „Pozdravujte doma.“ Jako bych to přehlídla... A teď pozor. Já jsem toho člověka jako by osvobodila, rozloučili jsme se. Já jsem ho pohladila, dala jsem mu pusku a najednou se otočil ve dveřích s takovým údivem. To Ego se chtělo dohadovat o nějakém náboženství nebo o nějakých věcech. Já jsem mu nedala šanci. To bylo tak údivné pro toho člověka. Když přišel podruhé a potřetí a další návštěvy, tak už to bylo pryč. Bylo to zbytečně. Nemusíte se s nikým dohadovat o těchto věcech. Takže já se skutečně nemodlím. Já za vás smím jako svatý Grál prosit, když jsem vás učila být lepšími. A to, co jste přehodnotili po dlouhém povídání na mých přednáškách, pak smíte odložit. Ale pozor, odložíte si to s platbou. To znamená, pak něco rychle proběhne, zabolí.

Nedávno mi psal pán. Byl na jedné přednášce nedávno, je to pár měsíců, pár týdnů možná a říkal: „Chci vám říct, Ivanko, že na mě působila nejenom ta přednáška, ale i to, že jsem poslouchal z Ústí z toho třináctého, jak jste tam říkala ty modlitby.“ Vy tomu říkáte modlitby, ale ne, to je očišťující žádost. Já jsem jako svatý Grál, to znamená Otec, který vlastně je ve vás. Když přehodnotíte, jak slyšíte přednášky, ten rozdíl musíte zaplatit. To je zapotřebí, protože i kdybych to říkala před člověkem a ten to prožíval a neslyšel přednášky, nic se nepřehodnotí, tak nic neodejde. Ale vy sami se vyvíjíte v této fázi. To je skutečně stav duchovního učitelství neboli Kristovství. Pomáháte sami sobě, neboť jste pochopili, přehodnotili, poučili jste se. Jako jsem vyprávěla o tom, že jste se vlastně jako by naučili, jak lépe spočítat příklad. Už to umíte. Tehdy to smíte zaplatit. A ten pán mi napsal: „Já jsem poslouchal vaše přednášky. Co se dělo za věci! Mně otekl i krk. Já jsem zrudnul. Vypadal jsem jako prase před porážkou s krutónem. Celé tělo

mě svédilo. Nemohl jsem dýchat. A já vím, z čeho to je. Já jsem byl na takovém dost vysokém postu a nějaký chlap na mě psal furt nějaké dopisy, tak jsem mu rozbil držku.“

Co si myslíte o hormonální antikoncepci a antikoncepci jako takové?

Člověk, který se pohybuje ve fázi hmoty, samozřejmě se chrání jakýmkoliv způsobem. Ano, v jisté fázi vývoje je to nutné. Později už ne. Já sama na této schránce jsem zjistila obě fáze. Když v osudu nemáte dítě porodit, tak se zkrátka nenarodí. A zase, když se má narodit, tak se skutečně narodí. Pozor, musíte tady přijmout i stav přerušování těhotenství. Už jsem to také vyprávěla, protože někteří jste mi dávali otázky, že si tyto věci vyčítají. Když k tomu máte rozumné logické důvody, kdy třeba není zrovna dost peněz na to, aby se dítě narodilo do nějaké situace dramatické, anebo tam jsou různé jiné stavy, není nutné, prosím vás, si dělat vůbec žádné výčitky. I to je velkou zkouškou pro vás. Tak to není. Církve to většinou zveličují, pak se chovají skutečně i opačně. Vezměte si, na jednu stranu církev potrat odsuzuje obrovským způsobem a na druhou stranu my ve své rodině jsme zažili, kdy mé dceři bylo řečeno, že se jí narodí postižené dítě, aby to dala pryč. Fanaticky katolická země jako je Francie a všichni to dávali pryč, všichni šmahem, protože řekli, že všechno, co je nedokonalé, není Boha. A to už je zase fanatismus z té druhé strany. Musíte k tomu dojít sami, to vám nikdo neporadí. Podle nejlepšího vědomí a svědomí. My jsme to dítě chtěli. A nakonec se zjistilo, že není tak postižený, jak původně vyhrožovali, chtěli nás postrašit a my jsme neposlechli. Ten kluk je báječný a je normální, samozřejmě.

Hormony si máte vytvářet vy sami. To znamená hormonální nástin, který je ve vás, vám pak změní chování. Už víte, že jak přemýšlíte, tak se chovají buňky vašeho těla. Platí to i u ženství, když žena není připravena a má „vztahovky“, ani neotěhotní, i kdyby tisíckrát chtěla. Pokud to dítě není v plánu náběru jejího osudu. Sama jsem zažila, když jsem otěhotněla a nemělo to být, v roce 2004, to je necelých 10 let. Na konci roku 2003 jsem si šla jednoho dne odpoledne lehnout do pokojíčku. Usnula jsem. A najednou obrovský blesk. Četli jste někdy knihu od Borovského „Křest svatého Vladimíra“? Jak tam ten svatý Vladimír posílá blesky shůry toho Božství. Přesně takový blesk přišel. Vletěl mi do lebky, projel mi páteří, a když jsem zvedla hlavu, to už jsem byla vzbuzená, ta energie mi kolovala v břiše, a to břicho mi skákalo pět deset centimetrů. To bylo neuvěřitelné. Tak mi bylo jasné, že něco nemělo být. A pak se skutečně objevilo, že jsem těhotná byla, ale byla by tam nějaká komplikace. To by bylo zbytečné. Ale bylo to zapotřebí, aby vám na tom Bůh ukázal, co všechno existuje a neexistuje.

Žena, která má porodit v životě pět dětí, porodí pět dětí. Ani o jedno víc, ani o jedno míň. To je to samé, jako kdybyste chtěli rozhodovat o tom, jak se rozmnoží buňky vašeho těla. Víte, jak byste vypadali? To si nedovedete představit. Ale to svět 3D nevnímá, proto se chrání způsoby, jaké zatím umí, jaké jsou jakoby vnitřní pohnutky k vývoji, který se kolem té medicíny dělá. Ale je pravda, že když hormony ve vašem těle fungují, pak jste jiní. Jste svázaní vlastně tou „lidskou chemií“, která někde najednou přebývá nebo naopak chybí.

Co když má někdo sex třikrát za měsíc a má ho hodně a jeho partner má sex třikrát týdně a má ho málo. A co třeba orální sex a další praktiky? Sice to není asi moc duchovní, ale určitě lidské.

Samozřejmě. Ano. To patří k životu. Na tom není nic tabu. Někteří lidé si to myslí. Všechno, co patří k lidskému životu, je v pořádku. Když to udělá mému partnerovi dobře, tak proč ne. Zase ale pozor, tady musí být i hranice toho, že byste se měli domluvit, když jeden má málo a druhý hodně, najít nějakou společnou cestu a udělat tomu druhému pokorně radost. To je pak dárek bez mašličky. Ano, proč ne.

Ježíšek, čerti, lhaní dětem. Je to správné?

Pozor, Ježíšek není lež... Zjistili jste to? Uvědomte si, že Ježíš je láska. A když lidi před Vánoce jdou z lásky shánět dárky, dělají to z lásky. Ne všichni tedy, někteří jdou z povinnosti nebo že musí něco koupit. Ale většina lidí fakt chce udělat radost. A to je láskyplný stav, takže skutečně ten Ježíšek nakupuje. Já si pamatuji, jak mi to bylo jasné. Je pravda, že jako dítě jsem byla nalomená tím lidstvím. Nicméně obrovsky mě zklamala paní učitelka v první třídě, kdy hned v září v první třídě nám řekla, že Ježíšek není a dělají to rodiče. Já jsem byla nakrknutá ne kvůli mně, ale kvůli těm druhým dětem, které byly obrovsky zklamané. Ale já jsem věděla, že to není pravda, že ta paní učitelka se mýlí, ale nesměla jsem to vysvětlovat. To bylo tenkrát pro mě mnohem těžší. To také byla zkouška samozřejmě.

Ale věřte mi, Ježíš skutečně naděluje. Láska ve vás dovede vaše těla do obchodu, kde koupíte něco malého, milého nebo velikého a drahého pro ty, které milujete. Někoho víc a někoho míň... a těšíte se na to překvapení, jak budou milí a roztomilí a budou zase oni vám eventuálně něco dávat a užijete si krásné chvíle. Pro mě Štědrý den byl něco obrovského, přestože mám Štědrý den celý rok, 365 dní v roce. Ale jenom jeden den, toho dvacátého čtvrtého, když jsem otevřela oči ráno v posteli, tak jsem cítila, že dneska je jinak. Dneska to sálalo ze všech lidí, kteří tady jsou, protože aspoň jeden den v roce to dělali, ale už to bylo znát. Taková ta posvátnost skupin lidí, co na Štědrý den jdou na hřbitov položit lidem kytičku a zapálit svíčku, a pospolitost, kdy se sdružují a sednou si na Štědrý večer k té večeři a aspoň se snaží mít se rádi.

Čerti, to přece také není lhaní. Čert je tady představovaný ve fázi špatného svědomí. Ano, pozor. Karma je vlastně ten zápis v té knize čertovské nebo Mikuláše, jestli to dítě bylo hodné nebo nebylo. Ono své věci má v sobě. Pro mě to byla obrovská zábava. Děsně mě tedy nakrkli, když jsem viděla, že Mikuláš ukradl mému tátovi boty. To jsem chtěla zasáhnout. A to naši nevěděli, jak to zvládnou. To byla docela prča, ale jinak to bylo super. Ano, to je všechno pravda. Děti by měly mít „strach“, ale ne z toho čerta, ale ze svého špatného svědomí, to je týrá. Skutečně to pravda je. Tak to není lhaní.

Navíc, když už jsme tedy u lži, existují takzvané černé lži. To jsou ty, ze kterých chcete něco mít, někoho obalamutit nebo vyhrát nebo podvést. Pak jsou bílé lži a nahoře jsou vedené jako skutečně čistá záležitost. To je třeba, když víte, že vaše pravda by ublížila druhému člověku, protože by to nepřijal. On by se zablokoval. Tak mu řeknete polopravdu nebo pololež, aby byl schopný to překlenout, než se to poddá. Ale většinou

lidé přijdou na to, že si to dělají sami. A pak se to odhalí. A už jim můžete vysvětlit: „Hele, já jsem ti to nemohl říct, to bys vyváděl v tu dobu...“ Ale to není hřích, prosím vás. Nesmíte být fanatičtí. Zlatá střední cesta vede k Bohu. Toho si buďte vždycky vědomi. A hlavně Božství hodnotí váš úmysl. Pokud budete mít dobrý úmysl a nedopadne to, tak si nesmíte dělat výčitky, protože vy jste to neplánovali. A to je to, co mnozí lidé nevědí, a pak se tím týrají. To je zbytečné.

Co způsobuje neschopnost zhubnout? Neodpuštění? Neodpouštění?

Ne ne ne, jsou to stresy, že jste tlustí. Víte, co dělá stres, jakýkoliv i nepřijetí sama sebe? Stres znamená, že bude hůř. To je obava, co bude v budoucnosti. Jak budu vypadat. A co dělá tělo, systém, když ví, že bude hůř? Schovává si na horší časy. Tak hezky do kapsy. Ano.

Já si pamatuji, před dvěma lety jsem byla na přednášce v soukromém bytě a byl tam jeden mladý muž. Fešák, vysoký, štíhlý, sympatický. A on se o přestávce velmi smál. My jsme spolu šli na balkón, tam bylo více lidí a pili jsme kafe, abychom se občerstvili a nadýchali čerstvého vzduchu (u Olinky Tábořské) a on mi vyprávěl příběh. Říkal, že si strašně celý život vyčítal, že je tlustý. Táta byl štíhlý, máma byla štíhlá a že si připadal jako špatný, což je stres pro toho člověka. Říkal: „Jenže po letech, to už jsem byl dospělý, to už je pár let zpátky, jsem najednou ve městě s mou maminkou šel a potkal jsem člověka, na kterého jsem se podíval a zjistil jsem, že to je můj táta. Ano, to byl můj biologický otec, o kterém jsem neměl ani páru, protože já jsem mu skutečně jako z oka vypadl. V tu ránu se mi obrovsky ulevilo, protože on byl taky tlouštík, že to není moje vina. Že vlastně to mám v genech. Od té doby, aniž bych držel jakékoliv diety, šla váha dolů.“ Zkrátka přišlo vpuštění toho sebeobviňování a pocitu, že je špatný a on říkal: „Já jsem zhubl úplně bez problému.“

Neřešte to. Věřte mi. V programu DNA máte i to, jak budete vypadat v každém roce svého života. Já to zažila na vlastní kůži. Věřte mi. I to je nastavené. Když pak přijde taková ta úleva, kdy vám je to jedno, začne to odcházet. Žádný „napnelismus a cukatura“.

Co to je 4D?

To mi psala paní. „Ivanko, já jsem skromná. Já nemusím být v 5D, mně stačí ve čtyři. Ona se vám nějak ztratila.“ To není pravda. Já jsem vysvětlovala na základních přednáškách, možná jste to přehlídli, co to je 4D. 4D je brána neboli přechod neboli systém, kterým se překlenete do stavu 5D. A to je zastavení negativních emocí, jak už víte. Ano, 3D je prostor. Dejme tomu tady, kde jste vy, tady bude brána 4D, když dokážete zastavit negativní emoce, to znamená, vypnete si v hlavě v levé hemisféře podléhání Satanovi neboli zákonu hmoty neboli egoismu, okamžitě se dostanete sem do tohoto prostoru, kde je 5D. Změní se vám Vědomí. Vzpomenete si, kdo jste, protože přestanete jako člověk vůlí člověka bránit svému Božství, abyste se dostali do té hmoty vašeho těla. A nejde to obejít. Musíte to skutečně dokázat na sto procent. Božství si vás ve spolupráci se Satanem-egoismem skutečně dobře vyzkouší, jestli ještě na něčem

lpíte jako vaše jméno a tělo. Jakmile přijmete cokoliv se děje, jenom trvalou spokojeností jste v 5D, kterou žijete bez ohledu, že by něco nečekaně zaútočilo.

Já už dneska skousnu skutečně úplně všechno. Totálně všechno, co by se dělo, příjmu. Vím, že je to dobré, že jsem to původně chtěla. Ještě i šfouření do toho, proč se to dělo, jakým způsobem, je ještě zvědavost. Ne, uvědomte si, že všechno, celý osud jste si zvolili. A všechny věci se odehrávají jenom proto, abyste zjistili, jak na tom jste. Ano, vy to musíte vědět. Vaše Nadjá to ví, co umíte a jaký program je, ale vy jako tělo to nevíte a musíte to zjistit vaší reakcí při nečekané události. No, není to geniální? Tak pozor, 4D je vlastně vaše pomůcka. To, co vám přináším, to je brána, jak to mechanicky udělat, abyste se tam dostali.

Opar na pohlaví.

Tam bude nějaká „vztahovka“. Pokud je to na pohlaví, prosím vás, tak je to vztahovka v partnerství. To je jedno, jestli vám vadí, co činí partner, anebo pomyslná situace někde v partnerství. Tam můžou být různé věci. Všude tam, kde vám klesne energie, se dostaví nějaká závada. Když třeba na dvojce vám vadí, že někdo něco dělá, neumíte odpustit, ne partner, ale někdo jiný nebo i vy, tehdy vám klesne příjem Boha na čakře, protože se víc uzavře, Bůh nemůže přijít dovnitř nebo naopak. I opak je závadou. To se zase čakra hodně otevře a vracíte Boha zpátky do světa, do toho božského těla. Obojí stav je nežádoucí. Výsledek je ten, že ve vás chybí Bůh. Nepustíte sami sebe do těla, které se jmenuje vaším jménem. A tehdy vaše tělo něco nezvládne, protože jeho buňky se začnou chovat stejně. Vy je to učíte. Když vám vadí nějaká špína, co vám někdo z vnějšku udělal nebo si vyčítáte, co jste druhým udělali, je to nesmysl. Uvědomte si, že se učíme společně. Když udělám nějakou skopičinu druhým lidem, tak já jim to také slíbila. Kdo by je vyzkoušel jiný? Když se to stalo, tak to proběhlo. Oni dělají věci vám, abyste zjistili sami o sobě, jestli vám to vadí nebo ne, a vy zase jim. Ale hlavně si to nevyčítejte. Tady jde o prožitek. Vědět, že už to nikdy neudělám. Člověk v nevědomosti, ne se zlým úmyslem, někdy udělá nebo vysloví něco a zjistíte to, až když to řeknete. „Jé, co jsem to řekl?“ Vás polije takové to horko. Pozor, žádné výčitky. To nebylo plánované. Nebylo to chtěné. To mělo jenom proběhnout přes vaši schránku.

Já sama jsem to zažila. A to tedy bylo drsné. Kdysi dávno v mém prvním manželství jsme šli přát druhé babičce, mé tehdejší tchýni, kterou mám mimochodem velmi ráda. Slavila narozeniny, asi pětapadesátiny. Byla ve věku jako já teď jsem. A my jsme tam šli na návštěvu dokonce bez dětí, protože holky tenkrát byly ve škole nebo ve školce v přírodě. Já neumím vyprávět fóry, miluji srandu, ale takovou životní srandu, co přichází nečekaně. Prostě neumím reprodukovat vůbec žádný fór, to vždycky zvojtím. A den předtím jsme měli návštěvu. Dobrý známý, kamarád říkal úžasně vtipný fór, který já si dneska už nepamatuji, ale byl narážkou na takovou tu zralou ženu. To babička byla. A ani děda, tenkrát její manžel, nikdy nebyl zvyklý dělat fóry. My jsme tam přišli a ten děda otevřel pusku a začal vyprávět fór. Já jsem se zasmála. Najednou jsem si vzpomněla na ten fór z předešlého dne a teď jsem ho začala vyprávět. A když jsem ho dovyprávěla do půlky, tak mi to docházelo a už jsem začala zpomalovat, už jsem věděla, že jsem v děsném průseru. Ale to nebyl důvod toho, že jsem chtěla někoho

urazit nebo zesměšnit. A bylo ticho, protože už i ta babička věděla, co asi bude následovat v té druhé půlce. Všichni jsme na sebe třesli oči a můj muž řekl: „Jdeme.“

Jsem byla v prdeli. Tak jsem za ním klopýtala a říkám: „Prosím tě, nezlob se. Já nevím, co mě to napadlo.“ Ale já jsem si ani tenkrát nedělala výčitky. Já jsem věděla, že to nebyl úmysl zranit ji. To byla obrovská zkouška. Zkrátka přišel jeden fór, tak jsem si vzpomněla na jiný. To se prostě stalo. Věděla jsem, že příště si dám velký pozor, raději už žádné fóry nikdy říkat nebudu. Ale bez výčitek... Pozor, tam byl i důvod ten, že ta babička tenkrát skutečně byla naštvaná. Vidíte, že se dělo vzájemné prozkoušení. Já jsem se jí pak musela pořádně omluvit a pak už to bylo v pořádku. Je nutné někomu předvést i jakoby vaši nějakou nedokonalost, která musí proběhnout, abyste se všichni vzájemně učili, protože fakt nejste tady sami. A učíte se ve skupině. Prosím vás, tam kde je nějaký zádrhel na těle, když je to na pohlaví, tak je to v partnerství. Tam něco neproběhlo v pořádku. Tam je nějaká negativní emoce.

Jak zvýšit sebehodnotu, aniž by vzrostlo jen Ego?

Je těžké najít tu správnou míru. Sebehodnotu si musíte trvale uvědomit, každý z vás je tu pro něco. A přesně pro to něco máte k dispozici povahové a morální vlastnosti. Ty jsou pro vás dobré a nemusíte mít nic víc. Věřte mi, jediné, co jsem dokonale uměla, je být optimista. To tedy umím brilantně. To jsem měla v náběru této hmoty dovoleno, abych vám předváděla, protože díky tomu se můžete dostat do stavu 5D. Jenom s optimismem, protože optimismus je souhlas. Pozor, niterný souhlas bez skutečných negativních emocí. Nestačí být optimista jenom tělem a pusou, ale uvnitř ne, to musí být v trojnosti. To musíte zkrátka žít. Ano, to nic není. Tady je největší náběr k tomu, že máte milovat lidi, i díky nim máte sílu jim ukazovat lepší pohledy na tu samou událost, než jak oni to vidí. Ale vyvarujte se toho dělat to pro sebe nebo pro ty, co máte víc rádi. Ne, všechno bude nestranné. Jestliže něco umím, mám to používat pro všechny. Když si něco budu přivlastňovat, že je to jenom moje, už je egoismus lehce nastavený a už vás táhne. On je někdy velmi schovaný.

Já jsem vyprávěla příběh jednoho človíčka, který si schovával informace. Zнала jsem jich v životě víc. Jenom proto, aby byl slavný, že něco umí. Ale už netušil, že to vlastně schovává úplně mylně a egoisticky, protože si chtěl vychutnat to, že je nejlepší. Nedopustil, aby byl přes jeho kolegu opravený stroj, který vydělával na prémii všech lidí ve fabrice. Vidíte to? To jsou věci, ne? Já bych rozdala jakoukoliv informaci, byť bych na ní přišla já, když to poslouží celku. Vždyť čím více fabrika vydělá, tím více bude mít peněz a všichni dostanou peníze. Ne, ten člověk raději se vzdal těch peněz, aby on byl slavný, že přes něj, přes informace, které získal, se to opravilo. To už jsou egoismy. To ne. Jestliže něco umím a vím to, ráda se rozdělím se všemi, protože všichni se budeme mít lépe.

Já jsem si kdysi dávno koupila za veliké peníze keramickou pec, kterou jsem splatila, ale pak už jsem neměla po čase na kurzy. Jeden kurz stál asi 12 000 Kč a oni vám ty firmy té keramiky řeknou vždycky jenom trošičku. 12 000 Kč zaplatíte a oni vám ukážou, aby byl hlubší pohled na zub, tak to podbarvíte modrou barvou. Jo, takové drobnosti stojí obrovské peníze. A tak jsem si řekla, bylo by egoistické to dělat, když se

vžiju do toho, že já budu potřebovat třeba jednou jedničku keramickou, také ji chci mít nejhezčí, aby nebylo vidět, že mám falešný zub. Proto to nebudu dělat. Egoistické by bylo, kdybych to dělala dál, ačkoliv bych to neuměla tak hezky jako ostatní laborky, které měly na ty kurzy. Krůček po krůčku se zlepšovaly.

A pak se stalo, že se rozbila pec té velké laborce. Tak jsem jim tu pec zadarmo třeba na půl roku půjčila, protože šlo o pacienty, aby měli zuby. Šlo i o ty laborantky, které si mohly vydělat peníze. A já sama jsem v té době neměla moc peněz, ale nic jsem si za to nevzala. Pamatuji si tenkrát ten údiv šéfa té laborky. On do poslední chvíle asi dvě hodiny furt seděl a přemýšlel, jestli si přece jenom něco nevezmu. A když fakt bylo jasné, že si nevezmu, tak se otočil udiveně od dveří svého auta, když tam strkal klíč a čekal do poslední chvíle, než vlezl do auta, že já ho zavolám a řeknu mu: „Hele, nejsi mi něco dlužný?“ Ne, já to neřekla. Došlo mi to až při tom údivu. Byla to sice moje věc, ale já jsem ji poskytla lidem. A pozor, i v izolaci toho, že by o tom věděli. To není nutné. Bůh ve vás ví, co pro něj děláte. A nemusíte to křičet do světa. To je stav čistě bez egoismu. Dělejte to pro ostatní. Na sebe zapomeňte.

Dobrý den. Přítomnost, spokojenost... Po uklidnění se mi v těle ozve asi následkem dřívějších cvičení duchovní srdce. Je to klidný, příjemný, kladný, milující pocit. Mnozí duchovní učitelé doporučovali koncentraci na duchovní srdce. Můžete říct něco o duchovním srdci v tomto smyslu. Děkuji za přednášky, pane.

Děkuji. Jste mi připomněli to dítě, jak mi říkalo: „Děkuji, pane“ a maminka: „Seš blbej nebo co, proč té paní říkáš pane?“

Ano, duchovní srdce je nádherná záležitost. Rozvíjejte ho. Ono se tedy probere samo, když budete žít podle nástinu spokojenosti neboli klidu. To stačí. A většinou se mi to stávalo v nočních hodinách. Netoužila jsem sama po ničem. I úsilí dostat se tam by vás trošičku jakoby brzdilo. Projevujte to ve všedním životě. Buďte klidní, spokojení. Protože nebudete zasahovat nepříjemnými pocity druhé lidi v okolí kolem vás, tím už rozdáváte. Ten Bůh to ví a on sám bude pracovat na vašem uzrání vašeho duchovního srdce. A jednoho dne, spíše v noci to se děje, najednou se to srdce otevře a začne hořet. I tou koncentrací se to dá, mnozí mystici o tom mluvili, ale věřte mi, lepší je úplně na to zapomenout. Žít jenom skutečně láskyplně, a to srdce se vám otevře v nejpříhodnější chvíli a v nejpříhodnějších a méně dramatických pocitech. Protože je to záhul, jak vám začne hořet srdce. Já jsem cítila, jak praská ten oheň. A pozor, to byl tak hlasitý praskot, že jsem to slyšela i ve dne. A když na to nejste připraveni, ono vás to trošku ruší. I jsem cítila šimrání, protože mi hořely i ramena i hlava, to celé hořelo od srdeční čakry. A ty začátky, když jsou nečekané a otevřete to velmi rychle, tak je to velmi vyčerpávající. Když to probíhá v klidu, v čase toho těla ve vývoji přirozeně, nemusíte fakt na to vůbec myslet. Stane se to samo. Takže žijte si, klidně si i cvičte jógu. Jestliže jste čistí, ta jóga vám obrovsky pomůže. Ona sama vám uhladí tu cestu a pochopení, to je vzájemné posilování. To je takový kolotoč. Ano, když se chováte dobře, jde vám jóga, když vám jde jóga, zase máte více síly na ještě lepší posouzení a zlepšení vašeho života. To je pak obrovsky rychlý proces.

Často mě bolí hlava. Podstoupila jsem veškerá možná vyšetření. Dočetli jsme se, že to může být transformací...

Vidíte, na jakých vibracích jsou lidi v sále? Ano, prosím vás, vývoj těla bolí. Já jsem kolikrát prožívala bolest. Málokdy mě bolela hlava, ale když přišli shora, a pak na mne sahalí a sundávali mi závoje, to byla bolest. Protože dřív už jsem žila v 5D, já jsem se pro vás vrátila, tak mi něco museli navíc přidat, abych to tady vydržela. Vezměte si, jak bych se tu „nudila“, jak bych nic neřešila, jen bych tak čuměla na lidi, co to dělají za nesmysly. To je těžké a dlouhé, když nic neřešíte. Tak mě nechali něco řešit, nějaké ty závoje mi posadili na hlavu.

Nicméně v roce 98 a 99 přišli a začaly se dít věci, nad kterými mi rozum stál, samozřejmě. A pak se děly věci i s mým tělem, ale těsně vždycky potom, co sahalí na hlavu a sundávali, (vy to prožíváte v utrpení toho běžného života, kdy najednou pak něco zaplatíte), to bylo, jako když mi někdo zasekne sekyru přesně do čela. Obrovský zásek. Vždycky to trvalo pár hodin, ale to bylo silné. Já jsem jenom dýchala. Několik hodin jsem jenom dýchala, abych to vydržela. Já jsem měla pocit, že mi vypadnou oči, vypadne mi mozek... úplně všechno. A pak se to zase zklidnilo. Zase nějaký čas byl klid a za pár měsíců někdo znovu přišel. Řekli, že není možné ten vývoj urychlit a stejně to bude trvat ještě patnáct let. A vidíte, už je to teď šestnáctý rok, než se to tělo dohoní. Ano, tělo se musí úplně změnit. To už víte. To už je známé, že teď se objevuje nová DNA, nový systém. DNA je systém 5D, mění se lidé, proto prožíváte teď obrovsky těžké stavy, právě díky té změně hmoty, a to musíme vydržet zkrátka. To se nedá nic dělat.

Prosím vás, já mám dar... Brala jsem to vždycky jako dar. Já vidím pouze svou auru, jenom svoji, a i ta se mi mění. Když jsem sama v soukromí, tak ji většinou mám fialovou. Někdy tam jsou ještě zelené skvrny, ale když mluví někdo přes mne, což se děje na přednáškách, nebo když v určitých chvílích třeba i na ulici se někdo něco zeptá a tomu člověku má být odpovězeno, tak v tu chvíli jsem bílá. To je jak Lucka Bílá. To ne, to nejsem.

Sama jsem zažila obrovsky egoistickou bytost v minulosti. To bylo velice zajímavé vidět. Tato žena byla médium. Sama ve svém životě byla obrovsky egoistická. Nicméně byla využita pro jisté účely. To tak bývá. A ona byla médium prvního typu, to znamená, že když někdo přišel, tak ji museli vymístit. To už byla stará žena, bylo jí skoro sedmdesát. Ale pak nevěděla vůbec, co mluvila. Mluvila i starými jazyky a angličtinou, nikdy neznala ty jazyky. Hlavně přes ní přicházely někdy informace, když nebylo možné, abychom je časově stihli získat přes noc. Tato žena měla obrovský počet nemocí. Vždycky říkala: „Já už se bojím jít k doktorovi. Já tam jdu s jedním záchvatem žlučníku a oni mi ještě přijdou na pět dalších nemocí.“ Fakt velmi nemocný člověk. A to také bylo samozřejmě díky tomu egoismu. Nicméně, my jsme ji jednou vzali na automatickou kresbu, aby viděla, jaké nesmysly dělá, ale protože nebyla ve stavu, aby to pochopila, tak v okamžiku, kdy ji začala malovat ta Amálka, do ní vstoupil někdo shora. Amálka říká: „To je Anděl, tam není nic jiného než duchovno.“ Vidíte, hovno. Nemělo jí být pomoheno. Tam nebylo vůbec to vědomí, aby pochopila, proto v okamžiku, kdy se neměla dozvědět informaci, do ní shora vlezli.

Pro mě by bylo velice obtížné vidět vaši auru. Vezměte si, kdybych šla po ulici a viděla všechno, co vás trápí. Ne. Já mám dar. Když mě někdo požádá, strčím ruce do aurického těla a znám časové údaje, zápisy, oblasti, kterých se to týká. A dneska by mě to už samozřejmě netrápilo, ale dřív ano. To bych těžce nesla, kdybych po ulicích viděla, co všechno děláte za královiny. Stačilo, když jsem viděla, co ti lidé dělali navenek, natož co si nesli za zápisy v sobě. Ale jinak je vždycky atmosféra na sezeních krásná, protože sem už přijde vrstva lidí, která je to gró. To lepší. Takový extrakt toho, co tady na planetě je.

Ježíš byl avatarem věku Ryb, kdy jsme se zřejmě měli naučit lásce. Kdy přijde a co nás bude mít naučit nový avatar?

Ano, ona se teprve narodí. Brzy se setká žena Davidova rodu s mužem Davidova rodu a narodí se jim dcera. A nikdo neví, kdy se narodí. Víte, co by bylo za melu, kdyby to lidi věděli? To dítě musí žít v absolutním klidu. Když to bude někdo vědět, tak to budou rodiče. Ale možná ani rodiče to nebudou vědět, protože by muselo být absolutně jasné, že ti rodiče to nikde neřeknou, aby dítě mělo ten potřebný klid. Bude to téměř na sto procent dívka. Protože lidstvo má trošku rezervy vůči ženám, co si budeme povídat. Proto je to nastavené. Už se to stalo před dvěma tisíci lety, protože duchovní vrstevníci Krista byla jeho partnerka, a nikdy nebyla vlastně uznána v tom církevním poměru a všeho toho odsuzování těch věcí.

Je nastavený i proces toho, že žádný hřích neexistuje. Vidíte to, jak to tam bylo ještě nádherně odsouzené. Že hřích existuje, ještě v té Bibli samozřejmě muselo být napsáno pro 3D. Existuje pouze vývoj. Ať se podíváte na jakéhokoliv svatého, vždyť i svatý František nebo Terezie jakoby hřešili. Svatá Terezie utíkala pryč z domova jako náctiletá. Ti lidé si museli ještě v rychlost prožít nějaké věci, aby to zopakovali, zrychlili, odložili a prolнули se do toho Božství. Takže fakt nikdy neexistuje hřích. Zkrátka je to vývoj. Oni to věděli, ale 3D svět ještě ne. Všichni potom de facto viděli pouze to, co ti lidé přinesli jako gró v tom konci. Proto je oslavujeme, ale oni sami o to ani nestáli. Byli to obyčejní lidé.

Ano, přicházím vás učit obyčejnosti. Tato dívka nás naučí, jak pracovat s hmotou jako Bůh. Já vás pouze učím přechodu. Jakým mechanismem se dostanete do stavu Božství, to znamená do hmotného stavu, který je vyšší než 3D. Nejste tím tělem, jenom do něj po čas dobrovolného průniku sem a vybraného osudu na čas patříte, abyste vývojově zvládli epochu hmoty. To nás přijde učit pak ona. A zase to bude na 2000 let. Pak zase lidstvo dostane další jiný úkol. Teď nás čeká obrovský rozmach různých technologií.

Vždy večer, když jdu spát, přiložím si automaticky ruce na tělo. Je to OK, když není v pořádku léčit energií?

Je, když vám to dělá dobře. Já také někdy si dám ruce na čelo, kde mi to dělá dobře. Ale už jenom ten pocit toho klidu a míru je vyjádřením spokojenosti. To byste musela mít záměr něco posílat sama sobě, to je zbytečné... Víte, spoustu lidí ví, že třeba taková kočka dokáže zmírnit a odebrat člověku dejme tomu infarkt nebo záchvat angíny pectoris nebo nějakou bolest. A víte, proč to je? Ta kočka vás miluje. V okamžiku, kdy

si na vás tak jako ušlape to místečko, to většinou bývá, že si pak lehne na hrudníku. Když ležíte, ona vrní. Když slyšíte to vrnění, to je pro vás v tu chvíli stav meditace, kdy na nic nemyslíte, jenom prožíváte spokojenost té kočky, která ji dává najevo, a tím pádem i vás to uspokojí. To je ten klid, co vám to zvíře dá. Tehdy jste v meditaci a okamžitě se vám čakra upraví. Vlastně přes klid toho zvířete vy dojdete ke stavu, kdy pustíte nepříjemný pocit v těle, a ten proces se zastaví. A stačí, když si ruce dáte kamkoliv, když vám to dělá dobře, tak proč ne. Buďte jenom spokojeni s tím, kde je máte.

Je v pořádku prodýchávání čaker a pranajama? Je to práce s energií. Děkuji.

Proč si čistit čakry, když si je máte neušpinit? Je to pravda? Proč prát čisté prádlo? Ale hlavně to prádlo, když už máte špinavé, tak se vám dějí zádrhele běžně v životě, když ráno vyrazíte do práce a pak se vrátíte do rodiny. Všechno, co vás potkává, vás potkává proto, že někde možná to ušpinění máte. Někde jste se bránili odporem. Vidíte to? Negativní emocií, protože to je to, co špiní vaše čakry. A když už to neděláte, tak se ty čakry začnou prát samy. Začnou se čistit přes útoky těch situací, které původně jste nepřijali, aby bylo jasné, že už to umíte. Ono se to děje samo. Jestliže to vlastní vůlí budu dělat, to je taková sebestpomoc a je to zbytečně zdlouhavá práce. Napadá mě i výraz, promiňte mi to, duchovní lenosti. Vy se máte skutečně naučit nedělat to, nešpinit se. To je jediné, co po vás chci. Pak už všechno odpadne samo. Má to ještě nějaký čas trvání a dočištění, ale to se ve vašem běžném životě stane samo. Když se na to zaměřím a usilovně do toho budu drbat a bude mi vadit, že jsou špinavé, potom jsem v prdeli.

Co si myslíte o Ho-oponopono?

Já to nikdy neumím ani přečíst.

Prosím, odpusť mi, lituji, omlouvám se, děkuji, miluji.

Řeknu vám to. To je docela dobré, nové. Dobře, budiž, ale zase je to trošičku berličkou. Zase se šťouráte v minulosti. Vy se musíte naučit teď to tady nedělat. Je to takové domlouvání sobě, někdy přesvědčování. Jestliže to nebudete dělat nyní, nemusíte se šťourat v minulosti, všechno se dočistí samo. Je to vlastně to samé, co jsem říkala před chvílí, ale hodně lidem to pomohlo, protože na té poloviční nebo tříčtvrteční cestě se najednou vyčistili. Ano, já jsem vám říkala, karma vás vždycky dožene v přítomnosti. Nemusíte nic čistit. Věřte mi, to už je potom sebestmrskání a vztahovky sami k sobě. To už je další znečišťování a odpor k tomu, že jste špinaví. Jestliže vám dojde, že tady a teď máte přestat, neděláte to, pak se dočistí všechno tady a teď. Ale hlavně jste prozkoušení, když v přítomnosti někdo na vás vybařne a vám je to jedno. Přijmete to, soucítíte s tím člověkem, neumíte se na něj zlobit ani kritizovat. Víte, že on to tak umí a že vám to udělal správně, abyste zjistili, jestli jste se ještě umazali nebo ne. Ono to fakt dorazí úplně samo.

Často se nacházím v situacích, například v supermarketu, kde je hodně lidí, kdy fyzicky cítím příšerný úbytek energie. Motání hlavy a slabost. Pomáhá ochrana modlitbou, ale ráda bych uměla zvládnout situaci i bez ní. Pomohlo by přijetí? Děkuji.

Ano, vy jste šikovná, Ivo. Tedy s tím prvním ne, až s tím druhým. Nedávno jsem dostala SMS na podobné téma. Energetičtí upíři... To je vlastně to samé. A já jsem té ženě odpověděla: „Prosím vás, žádné ochrany si nedělejte, to je magie. Vy se to máte naučit přijmout, aby vám to bylo jedno.“ To je to samé, dítě naučíte nejlépe plavat, když ho hodíte do vody. Ono se snaží. Ano. Vy se máte naučit, aby vám to nevadilo. Jakmile se to naučíte, i kdyby tam byly milióny negativních lidí, vám to bude šumafuk. A nic vás nebude vyčerpávat, protože jediný, kdo vás vyčerpává, jste vy sami. Dokud to ještě budete odmítat už dopředu: „Jé, zase půjdu do toho supermarketu a zase přijde únava!“ Ne ne ne. Tam je zase nějaké odmítnutí. To nesmíte mít. Vždyť oni jsou vy a vy jste oni. Jdete tam sama za sebe. Oni jsou, jací jsou. V pozdějších časech, když to přijmete, nebudete cítit skutečně nic.

A ten stav je takový, že napřed ten člověk odmítá hodně lidí, ale i samotu. Když jsem sama, jsem ráda sama. Vychutnávám plusy toho okamžiku. To je optimismus. A když jsem mezi spoustou lidí, jsem tam ráda. Vychutnávám si tento okamžik. Pesimismem je bédovat, když jsem ve velkém množství lidí, že je tam moc lidí a nemám klid. Když jsem sama, tak brečet, že jsem sama, že tu se mnou nikdo není. Vidíte, to je opak. To je opačné, to už je pak vůle toho člověka. Ne. V době, kdy to je, to je... já tam jdu. Je jasné, že když jdu nakoupit do hypermarketu, že tam bude hodně lidí. No, tak ať je. Vždyť každý tam jde z toho samého důvodu. Nabrat si potraviny a nějaké věci. Pak už vás nezaskočí vůbec nic. Nepřijetí vás vyčerpává. Nic jiného. Už ten pocit té obavy, že tam přijdete a budete unavení. Hoďte to za hlavu. Ano, přijímat!

Někdy mi k úplně cizím lidem, které potkám na zastávce, přicházejí myšlenky s tím, jaké problémy ten člověk řeší nebo na co myslí. Nevím ani, jestli je to opravdu tak, jak mě to napadne. Nikdy jsem se o to nesnažila. Dá se to označit jako černá nebo bílá magie? Děkuji.

Poslyšte, to dělá někdy Ego, že vás chce ještě natáhnout. Tady procházíte hladinou sidhis. A někdy to skutečně je pravda o těch lidech a ten Černý vám to tam hází, jestli toho ještě budete nějakým způsobem zneužívat, využívat nebo se cítit lepší, že to víte. To jsou různé stavy. Hoďte to za hlavu. Nevšímejte si toho. Různě se dostáváme po cestě vzhůru přes tato lákadla, která jsou velice ošemetná. To jsou ti čerti, kteří vám nabízejí ty smlouvy. Kdy dostanete najednou dar, který ten druhý nemá. Neřešte to. To je věc toho člověka. Tečka. Po čase to přestane. Tady vás natahuje vlastně hladina zákona hmoty. Nicméně to Božství je už pak dokonalé, že v pozdějších časech budete o každém člověku skoro vědět všechno, protože to nebude už zapotřebí, ale tehdy toho už nemůžete nějak zneužít, vám je to už lhostejné. Tady už žijete jednotu všech lidí. Ale už také víte, co máte pronést, jak ho máte uklidnit. To je důležitější.

Ivanko, poslední dobou mám pocit, že sem do toho světa nepatřím. Mám pocit, že jsem mimo tělo. Nic si nepamatuji. Je to přechodný stav? Mirka.

No jasně. To máme všichni. Já jsem se smála, než jsem jela do Zlína. Dan po Chrudimi vidí, že celý den jsem v kozačkách. A on je lepší než já. Vnímá víc než já. Já už jsem tak jako „shůry“ a on říká: „Vezmi si boty. Nízke boty.“ Já říkám: „Dobře“. A ještě mi to napsal v pondělí do SMS, tak jsem si do kalendáře napsala před Zlínem „boty“. Ve čtvrtek koukám na ten zápis „boty“ a nevěděla, proč tam je. „Ty vole, boty, že já jsem si dala někam do opravy boty? Kam?“ Asi hodinu mi trvalo, než jsem si vzpomněla, že si mám vzít boty na přednášku. Takže to je normální, protože vám blikají hemisféry. Levá, která je pro 3D stav a kde sílí egoismus, se postupně vypíná. Tím, že vás učím nedělat negativní emoce, které nejsou vaše. Negativní emoce dělá Satan, já vás učím mechanismu, jak ho vypínat. Pozor, on mě samozřejmě miluje, protože je jedno s Otcem. Ale je ve vás, když jste ještě pod útlumem.

To mi psala jedna paní: „Ivanko, mám vás ráda, ale něco na vás vrčelo o přednášce z trojky.“ Já říkám: „No, výborně.“ Výborný stav, protože já vám přináším z vnějšího světa informace, jak se zevnitř osvobodit, jak rozpustit vrstvu vaší oddělenosti. Proto on někdy opravdu vrčí. Tak se toho nebojte. To je úžasné. Musíme ho pochválit. Jakmile ho pochválíte, zbavíte se ho. Psala další paní: „Ivanko, já už se po vašich přednáškách skoro ničeho nebojím. Jenom jediné věci, že dostanu AIDS.“ Já jsem jí řikala: „Dobře, znám jedinou cestu, která vede do nebe. Budete souhlasit, jo?“ Ona: „Ježišmarja, to je tak jednoduché?“ Ano, jestli ho mám dostat, mám to v osudu, tak ho dostanu. Já jsem si to vybrala, je to moje vůle. A tehdy Ego umře.

Ivanko, mám otázky. Mluvila jste o bílých a černých mázích. Je to také prý v odmítání. Jak má ale potom jednat člověk, který si toto potřebuje prožít, jestli ovšem potřebuje?

Ano. I já jsem byla černým mágem. I já jsem byla bílým mágem, než jsem se dostala do 5D stavu, a pak jsem se k vám vrátila. Vždyť vám vykládám, že vše je dobré. Já jsem nikdy neodsoudila žádného bílého mága a žádného černého mága ani lidi předtím. To je jako kdybych jako středoškolák odsoudila devátou třídu, osmou třídu, sedmou třídu. Sama jsem ji prošla a musela se to naučit, jinak bych se nikdy do té střední nedostala. Vy se vyvíjíte. Všichni ve své podstatě jsou dobří, protože oni si musí prožít věci a odložit je. Tady není vůbec o čem debatovat. Já vás učím, že vše je dobré.

Akorát se dějí podivné věci, protože teď, když se planeta tahá do vyšší dimenze, se míchají všechny vrstvy. To znamená, že se posunují třídy. Nevědomí jdou do černé magie. Černí mágové jdou do bílé magie. Bílí mágové odcházejí za mnou do stavu Boha. Vše je nastaveno vývojově ve vaší DNA. Jestliže ještě něco nemáte odžito, zůstáváte ještě na krátkou dobu v nějaké vrstvě, a pak teprve se posunete. Ale musíte mít všechno prožité, abyste si byli jistí, abyste něco neobešli. Je to jako s matematikou. Napřed se naučíte matematiku první třídy, pak druhé, třetí a vyšších tříd. A když by vám jedna chyběla, nerozuměli byste vyšším třídám a někde by vás to dohnalo a museli byste se to doučit. Tak vidíte, že skutečně vše je dobré. Ale pozor, když se teď míchají vrstvy, tak je jasné, že vás bude dohánět karma z minulostních činů. Bílé mágy dohání karma

černých mágů, co tvořili jako černí mágové, než se dostali do stavu bílého mága. A samozřejmě se to posunuje. Také ty, co odcházejí z bílomagovských stavů, dohání minulostní karma. Takže se něco trošičku jako ještě snaží dodělat... Až vám dojde, že máte začít být čistí a přijmout úplně pokorně vše. To je to, co nám jako špičku přišel říct Kristus.

Jak působí jóga na nás a naši úroveň bytí? Začal jsem tento rok cvičit a díky vám jsem měl šanci porozumět jednotlivým čakrám. Děkuji. Jakub.

Jakube, když budete čistý člověk a budete se snažit žít nitrem, tak vám jóga obrovsky bude pomáhat na cestě vzhůru. Člověk, který bude cvičit jógu a bude žít nemorálně ve smyslu nejednoty, ten okamžitě bude mít bolest a hned ho to zastaví. Vezměte si, budete si otevírat cvičením těla čakerní systém a doma nebo v práci to zlostí třeba na trojce uzavřete, pak vás to rychle sekne. Pozor, ale vy nevnímáte, že to jsou všechno podpůrné věci. Ano, pomáhají. Jsou úžasné. Já jsem dostávala příkaz už před dvěma měsíci, že mám začít cvičit jógu. Je k tomu určitě nějaký důvod a já ho беру. Nicméně nebyl čas. A dokonce mám kamarádku, se kterou jsem se seznámila na přednáškách, je z Prahy, Lenka se jmenuje. A je to asi měsíc zpátky, najednou mi přišla od ní SMS: „Prosím tě, mám ti vyřídit, že máš cvičit. Ty prý už víš, co ti chci říct.“ Já říkám: „A do prdele... Už to chodí i z vnějšího světa. Tak už je asi něco na hraně.“

Ale až teď teprve začnu, protože fakt nebyl čas. Vidíte, jak i ten čas je nastavený. Už se opravdu na to těším, protože teď potřebuji udělat zase kus práce někde jinde. Doteď jsem tu jógu necvičila fyzicky, ale cvičila jsem ji psychicky. Já si tady uzavírám karma jógu s vámi. Karma jóga je, že pracujete s obrovskou láskou pro lidi, aniž byste si mysleli, že to děláte vy sami. Necháte pracovat Boha. Bhakti jóga tam je také zapasovaná, samozřejmě. Jsou různé typy jóg, které jsou zapasovány přesně ve vašem životě. Když budete mít v rodině někoho velmi negativního, tak je jasné, že se máte naučit milovat i takového člověka. I ten je součástí božího světa. Takže i Bhakti jógu tam máte i Karma jógu, někde se o někoho starat a nemyslet na to, že pomáháte. Nedělat si zásluhy. Nečekat na poděkování. I to je ono.

Dobrý den, paní Ivanko. Prosím o laskavé vysvětlení, zda je možné něco dělat kromě přijetí, pokud vám někdo ubližuje či se vás snaží zlikvidovat, podvést a podobně.

Ano. Já jsem vám vysvětlovala, že můžete tělem udělat cokoli. Tělo je nástroj. Pokora patří nitru. Já se klidně budu bránit. Já se klidně budu bránit i docela velice silně, když to bude zapotřebí, když si řeknu: „Aha, teď zkusím udělat bububu,“ Dokonce mi kdysi dávno Bůh ukázal obrovskou věc. Ale on to pak udělá za vás. Zajímavé je, že teď jsem se s tím mým bratrancem setkala po pětatřiceti letech. Dlouho jsme se neviděli. Dneska je to báječný chlap. Máme se rádi. Ale jako dítě byl ukňouraný, protivný, každého provokoval, nejenom mě i děti z ulice. Buď mě kousnul, nebo kopnul nebo mi dal facku a utekl, protože jsem byla o hlavu větší než on. My jsme tedy byli stejně staří, ale já jsem byla obrovské dítě. A on byl drobeček.

Jednou nás hlídala babička. Byli jsme na dvorku. Babička byla jenom sedící a viděla, jak jsem si hrála s panenkou, seděla jsem na zemi a on zezadu přišel a dal mi facku. Dopředu z té výšky plácnul, až mi ta hlava tak uskočila. Já jsem se jenom otočila a nic. Načež babička si nás oba dva zavolala: „Pojďte sem!“ Oba dva jsme nastoupili a vynadala napřed jemu. On tedy koukal a pak se otočila na mě a říká mi: „Ty mu to nevrátíš?“ A já jsem věděla, že kdybych mu dala ránu, stráví život v kotrmelcích. Taky jsem mu mohla ublížit. To bych nikdy neudělala. A ona mi najednou říká: „Když mu to nevrátíš, tak ti nařežu já.“ To už jsem čuměla. Tak si říkám: „Tak jo.“ Protože jsem to nechtěla vidět, zavřela jsem oči a říkám si: „Já jenom uhodím tak do toho prostoru.“ Ale já jsem se trefila a otevřela jsem oči v době, kdy on se sbíral ze země. Kvíknul a utíkal pryč. Tenkrát ta babička, to Božství, mě vlastně donutilo k té obraně tělem. Můj úmysl to nebyl ani vlastně žádný pomstychtivý pocit tam nebyl. Já jsem jenom poslechla to, co jsem musela. Nicméně obrovsky mi to pomohlo, protože on sice provokoval dál, ale více jak na dva metry se ke mně nepřiblížil. Tak jsem měla klid. A tam vám to dojde, že se tím tělem smíte bránit, ale bez pocitu, že je špatný. Uděláte jenom to: „Bububu, to si nesmíš dovolit!“ Postoj nitra je důležitý.

Já jsem to vysvětlovala i na mých vnoučatech, kdy se děly třeba terory v těch dětských světech, ve škole. A pomáhá to skutečně obrovsky. Jakmile soucítíte s tím člověkem, on je buď schopný to přestat dělat, nebo je zlikvidovaný kolem vás v tom smyslu, že ho přeloží do jiné školy, do jiné třídy. Tak to pracuje. A to dítě už si navždy bude pamatovat, že se dá bojovat láskou, což není boj, pozor! To je vítězství, automatické.

Autistické děti. Proč, jaký je význam pro rodiče a okolí?

Pro rodiče a okolí je to jasné. Nefňukat, být trpělivý. Milovat to dítě takové, jaké je. Teď je toho hodně, protože hmota se velice mění. Dokonce jsou případy, kdy po očkování, což je také umělý zásah, se dostane dítě do autistického stavu. To se také děje. Navíc potraviny, které máme, jsou hodně pod glutamany. Měli byste si vařit sami a nepoužívat glutamany. I glutaman je chemie, která v kombinaci s jinými chemiemi, třeba sladidly, aspartamem, může způsobit i kolaps.

Jak umírali ti sportovci třeba při fotbale nebo při nějakém vrcholovém sportu, to je glutaman v těle při jídle plus aspartam, a ještě třeba tam chybí hořčík nebo něco. Tak to srdce neunes a člověk skutečně zkolabuje, zemře nečekaně, a to se může stát i dítěti. Radši pijte vodu, žádné slazené nápoje. Já mám nejraději kohoutkovou vodu. A vařit si. A teď pozor. Ti výrobci potravin jsou velmi mazaní. Oni tam sice napíšíou svoji malou pravdu, ale je to lež. Třeba, že to je bez konzervantů a bez glutamanů, ale přitom je tam kvasnicový extrakt, což je součást glutamanů a obsahuje glutaman anebo bílkovinu dehydrolizovanou, která také je součástí glutamátu. Radši solte solí. Vařte si doma jídla, používejte jednoduché potraviny. Je to výborné a strašně rychle půjdete nahoru. Tělo se vám vyčistí. To jsou důsledky všech těch věcí.

Kdy nastane změna ve školském systému a začne se učit to důležité o životě a bytí? Děkujeme, že jste se vrátila...

Děkuji. Poslyšte, napřed se musí zborit svět, který podléhá egoistickým zákonům, což se už děje. To vidíte všude, v politice, ve všem, kde se projevují egoismy, tak se to honem rychle mění. Dřív to bylo velice dlouho, než se přišlo na nějaké podrazy. Dneska během jednoho měsíce, tří měsíců se všechno nahoře mele, aby si to ty duše potřebovaly samozřejmě zaplatit a odžít. A to se děje všude. Naopak, když se budete chovat obrovsky čistě bez egoismů, budete jakoby vymaněni. Mně se v těch největších drsnostech ekonomických začalo dařit úplně nejlépe, protože já jsem nikdy neudělala nic, za co bych se musela stydět. A ono se to skutečně všechno vrací. Vy to nemusíte prožívat, byť je celý svět najednou v ekonomické krizi, vám se daří dobře.

To je systém, protože vlastně jste „vyhozeni“ z toho kolotoče. Tam není, co se učit. A ten přísun je pak pravidelný. Hlavně vám začne sloužit hmota. Hmota nejenom lidí, ale hmota i v peněžním stavu, v oblečení, v potravinách...To všechno skutečně začne sloužit čistému člověku, protože on jí vládne. Vy podléháte hmotě, když se necháte takzvaně drtit knutou hmoty, proto jste zkoušeni. Proto vás to bolí. Trpíte, ale jakmile se od té hmoty osvobodíte, začnete být vládcem. To je skutečně neuvěřitelná informace, že už jsme se osudy prožili do tohoto stavu. A tyto změny začnou, až se totálně zborí tento systém. Už víte, že ekonomický systém absolutně nefunguje. Všechno se bortí, padá, všude po celém světě jsou obrovské stávky. Lidé jsou nespokojeni. Přes ty nespokojenosti vznikají samozřejmě boje, lidé jsou nemocní...

Vy žijete tady v centru Evropy na takovém nenápadném, zvláštním, zdánlivě docela klidném místě proti tomu, co se všude ve světě děje. Važte si toho a nepřispějte ničím k egoismům, to znamená ani odsudkem věcí, co se dějí. To vidíte jenom virtuálně. Radím vám, raději se nedívejte do různých médií, které na to poukazují. Zbytečně by vás to rušilo a vy byste to někde zaplatili. Věřte mi, že jste na tom správném místě, kde jste. Úplně nejlepší je někde na samotě prožívat si ty krásné chvíle. Proč si myslíte, že spousta lidí utíká z velkoměst, kupují si domečky a prožívají nějaké obyčejné věci někde v přírodě a snaží se žít úplně normálním způsobem? Protože čím klidnější a obyčejnější život, tím větší štěstí a míň komplikací si v životě nastavíte.

Nedávno jsem někde četla o souvztažnosti zubů s různými orgány a dozvěděla jsem se, že pětka vlevo nahoře je karmický zub, bez bližšího vysvětlení. Nevím, co to znamená. Jestli to je nebo není pravda, ale je fakt, že tento zub nemám... a ani založený v dásni. Bez egoismu rozhodně nejsem, tak si s tím nevím rady. Prosím o odpověď.

Víte, já přináším obecné informace. Je pravda, že existují takové rozbory. Určitě spousta lidí se dostane k těmto věcem. Každý z nás jsme tady pro něco, ale tohle opravdu nevím. Pokud by to byl karmický zub a vy ho nemáte, tak karmu asi nemáte, anebo velmi slabou, ale je lepší, když člověk neví všechny věci. Měli byste se vzdát i šťourání do toho. Ale je to krásný. Děkuji vám za otázku. Nicméně vám prozradím, že já mám poslední dobou problémy s dolní šestkou vpravo. Také nevím, co to je. Ale spíše si myslím, že tam bude sekundární kaz.

Přítomnost, respektive spokojenost a jejich pochopení... Jsem-li v těle a spokojený, ozve se, asi následkem dřívějších cvičení, duchovní srdce a objeví se jemný, kladný, příjemný pocit a změna i vztah k okolnímu světu. Je toto správně? Můžete říci něco o duchovním srdci v tomto smyslu?

Ano, doplníme tu minulou otázku. Já už jsem vlastně odpověděla. Nemusíte dělat meditace na tyto věci, ale duchovní srdce se skutečně oživuje, protože Bůh ve vás totiž sídlí skutečně v duchovním srdci. Tady máte centrum. A je to nejúžasnější místo. Vzpomeňte si, všechno je filozofické. Všechny církevní spisy, které kdy byly napsány, mystické spisy, říkají o lásce. Ano, láska sídlí v srdci. Pak máte ještě „vyšší srdeční centrum“. To už je desítka. Jakmile se vám otevře, tak už jste Kristem. Tady už máte univerzální lásku zvládnutou, ale první stupínek srdeční je tady, kde nám pomáhá otevírat třetí oko. Tyto dvě čakry musí souznít, aby se vám to oko otevřelo. Musíte vidět Jednotu veškerenstva. Milovat všechno. Respektovat všechno. Pak se promění vaše duchovní srdce v takovou obrovskou oázu. Ta vibrace je fakt nesmírně příjemná, krásná. Cítíte už jenom soucit místo odporu egoismu, když přijde něco z vnějšího světa. Nic jiného ne. Je to takový balzám. Tu vibraci cítí z vás lidé i venku na ulici, aniž by věděli. A pozor, tato vibrace, která je okolo vás z této čakry, způsobí, že byť by někdo byl nepříjemný, agresivní nebo rozrušený a přiblíží se k vám, on vám nemůže ublížit. Ten člověk zkrotne jako beránek. To srdce tam je.

Všechny legendy, které byly kdy napsány i od různých civilizací, které třeba ani nebyly tak „daleko“, jak se nám lidem zdá, protože všude jsou stejné bytosti, ač jinak nastavené, v jiné kultuře a v jiné době, všechny říkají příběhy o tom, že kdysi dávno Bohové, což jsou různé energie pod univerzálním Božstvím, hledali způsob, jak ukryt veliké tajemství před člověkem. A protože věděli, že člověk je zvědavá bytost a bude hledat všude možně, ve vodě, na souši, ve vzduchu, tak ho ukryli do srdce člověka. Tam, kde by ho nikdy nehledal. Ano, bude hledat po celém světě, protože bytost napřed vidí jenom vnější svět a sebe přehlíží v tom smyslu hledání. Ale vaše srdce, teprve když se otevře, máte v sobě celý svět. Jste prvkem, nejdůležitějším bodem v tomto světě.

Ivanko, prosím, jaký odpor způsobuje opakovaný zánět dutin?

Tady se to týká samozřejmě hlavy. Jsou to nějaké odpory, které se projevují v rovině hlavy mezi pětkou = komunikací a Božstvím. Nicméně, je to někdy i záležitost mechanická. Čištění organismu je velice složitá záležitost. Stejně jako když člověk podlehne nějaké chřipce. Dobře, to je horečnaté onemocnění. A něco jiného je, když podlehnete zanešení, znečištění, protože žijete v hmotném světě. I vaše tělo je hmota. Dýcháte vzduch nebo žijete někde v prostředí, které fakt nevyhovuje. Když se chováte čistě a vaše tělo dělá všechno proto, protože ho učíte svým chováním zbavovat se nečistot, přece jenom něco někde musí proběhnout. To znamená: hlen, odkašlávání, nějaký kašel, angína, rýma. Někdy se stává, že se to zasekne, pak se to zanítí, a to jsou problémové věci. Berte to jako skutečně očištný program. Měli bychom se čistit po určité době sami, vědomě. Vezměte si, i v Bibli jsou nastavené pusty. Dříve se to dodržovalo. Ti lidé, co žili obyčejným životem na venkově a byli i skromnější, jemnější, se skutečně pravidelně celý rok podrobovali zásadám, které v té Bibli byly ukázané. A

je tam hodně moudrých věcí, které dodnes přehlízíme. A jsou fakt státy, kde to dodržují. Třeba vím, my máme na poliklinice jednu paní doktorku z Ukrajiny, a tam se dodržuje půst. Přestanou jíst maso v určitém období a táhnou to šest až osm týdnů. Až pak se přidávají různé věci. Do toho jsou určité byliny doporučené, a i to vám pomáhá udržovat tělo ve stavu, ve kterém byste ho neměli, kdybyste to nedělali. Tak nedochází ke komplikacím podobným těmto.

Já to budu kombinovat. Vendulko, vy jste dala podobný dotaz ještě s těmi dutinami, protože vaše děti to mají. Víte, já jsem si všimla, když jsem měla malé děti, pokud jsem byla napnutá z toho, že jsou nemocné, pořád nemocné byly. Někdy je důvod i v nás, v tom odmítání. To nebylo moje odmítnutí tenkrát, které se toho týkalo. Tam spíš šlo o to, že můj muž přišel z vojny, my jsme neměli vůbec žádné peníze, a když bylo dítě týden ve školce a najednou začalo mít okamžitě nudli, znáte to, tak tam bylo takové to napětí: „Jéžišmarjá, zase budeš doma. Týden chodíš do práce a zase doma.“ A já jsem se spíš, než nemoci dítěte bála reakce mého muže, že bude nervózní a něco bude řešit. A to dítě skutečně furt nemocné bylo. Týden v práci. Týden doma. Týden v práci. Týden doma... To bylo do nekonečna. A pak jsem si jednou řekla (toho si pak všimnete): „No, to já nemůžu přece vyřešit, tak se na to vykašlu. Mně je jedno, jaký ten tlak přijde.“ Od té doby ta Lucinka byla zdravá. Všechno je energií. Jestliže se něčemu bráníte, byť nitrem, tím otevíráte dveře tomu, co se děje. Skutečně všechno se vším souvisí. To ale člověk vidí až v pozdějších letech a v pozdějších situacích, když už v tom máte nějakým způsobem jasno.

Mohla byste říct, co to je za odpor k tomu, že je dítě nemocné?

Rozhodně to je vždycky nesouhlasné. Tam je učení těch rodičů. Máte přijmout i to, že dítě je nemocné a podrobit se tomu, co se děje. Pokud je tam odmítání, vždycky tomu dítěti něco je. To je jedno, jestli na těch dutinách nebo někde jinde. To může být v různých fázích. To znamená, že máte jenom mechanicky pomáhat dítěti, když by eventuálně něco odmítalo. Ta hlava vždycky je obava někde v budoucnosti. Jestli se budete třeba bát, Vendulko, o dítě, dítě to vycítí a už se bojí, že bude nemocné, aby máma nebyla v nervech. Tak jste vymístění vzájemně oba dva a děje se to furt. Hlava je myšlenkami dopředu jakoby vymístěná s obavou. Obava je vždycky vymístění v budoucnosti. Tak ne, vy řeknete svému dítěti: „Hele, buď budeš smrkat, nebo nebudeš, to už je jedno. Zkrátka to vždycky vyřešíme.“ Ale neudělat z té nemoci obrovskou zrůdu nebo nebezpečí. To dítě by se nemělo bát. To je vymístění v budoucnosti. Člověk potom nemá energii v těle, ale má ji mimo jakoby vedle. Kouká se někam, kde ještě není. Tím si oslabuje Božství v tělesné schránce. A to většinou způsobuje skutečně stav, kdy ta schránka se neubrání čemukoliv. Správně nevyklučuje nečistoty, nachladí se snadno. To jsou věci, které se dějí.

Já jsem skutečně poslední léta nebyla nemocná. A teď se mi to stalo, je to asi týdnů zpátky. Byla jsem ve Zlíně a týden předtím v Chrudimi a začala jsem po té Chrudimi chraptit. Jak mám unavený hlas, když hodiny a hodiny mluvím, začala jsem v neděli i kašlat. Pondělí, úterý, obrovský kašel. Ještě si říkám: „Ty jo, teď jedu do Zlína, co tam těm lidem řeknu, když budu kuckat?“ Pak jsem říkala: „No jo, ono to nějak dopadne.“

Vidíte to? Nějak to dopadne, to je přijetí. V noci jsem cítila bílé ruce, jak mi sahají na krk. To bylo tak příjemné. Ještě vždycky mi tak problikne: „Jé, ty jsi hodný. Ty jsi mi něco odpustil.“ Ne, oni věděli, že ty informace přes mne musí přijít, že já to přijímám. Tam byla rovnováha. A já jsem od čtvrtka vůbec, ale vůbec nezakašlala. Navíc se stala obrovská věc. To bylo neuvěřitelné. Já jsem ale cítila, jak to tělo s něčím bojuje, jak fakt něco probíhá okolo něj.

Vzpomněla jsem si na jednu ženu, která byla u mě před dvěma lety na aurickém sezení. Když byly před dvěma a půl lety venku ty přednášky, přijelo hodně lidí z Rumburku a přijela nějaká paní Liběna, která mi přivezla úžasnou věc. Zavařený zázvor s citrónem a s medem. To se jenom nabere a dá se to do hrnku, zaleje vodou a je to hotové. A protože jsem věděla, že zázvor mi dělá moc dobře, když by náhodou kolem mě něco proběhlo, navíc i dezinfikuje tělo, tak jsem si ho chtěla koupit. Pořád někde běhám, a když jsem byla v obchodě, tak ten zázvor neměli. A já jsem v ten čtvrtek viděla, že je zase prázdný regál. Tak si říkám ze srandy: „Liběno, Liběno, kdybys věděla, jak já potřebuji tvůj zázvor.“ Představte si, ve středu další týden slyším zvonek v bytě nahoře. Byla jsem v laborce, dole mi zvonek nejde. Šla jsem k okýnků od sklepa, otevřu ho z té laborky a volám: „Halo, kdo tam je?“ A tam: „Pošta.“ Vyběhla jsem nahoru a pošťák mi přinesl krabičku, Liběna Vachtová. Tam byly čtyři flašky zázvoru. Ta ženská mě slyšela zkrátka. Já jsem jí hned napsala: „Ty jsi mě slyšela. To je neuvěřitelné, jaká jsi.“ Ano, to už je synchronizace božského těla. Když něco potřebujete, tak to druhého napadne. I takové věci skutečně jsou nastavené, pak už ta pomoc jde i z vnitřního světa toho Božství, z kterého jste vy i ona, protože to jste také vy. On vám pomáhá ze všech stran.

Prý se má v únoru nebo v březnu 2014 dít na Zemi něco velkého?

Prosím vás, pokud se dít bude, tak se to má dít a vy jste si tento osud i s tímto děním vybrali. Takže je to i vaší vůlí. To je jediné, co vám k tomu řeknu. Vy už víte, že se planeta čistí. Jedinou vaší záchranou je, že nebudete nic odmítat. Ani pocit, že se má něco dít. Rozumíte mi? Jestliže budete dělat odmítavé emoce, nebudete něco chtít, budete přitaženi, protože ještě nejste schopni žít v 5D. Pokud budete žít v klidu, nic se vám nestane. A je to v proroctví řečeno, že pokud přinesu nějaké informace, kdo mi bude věřit, ten bude jako vajíčko vzácného ptáka schované před bouří v jednom malém hnízdečku. Pak vás napadne být někde úplně jinde v dobu, kdy se má něco dít. Jinak ne.

A když budete odmítat děj, mít obavy, budete zaslouženě skutečně vyčištěni z hmoty planety. Tak se uklidněte, prosím vás. Je to všechno skutečně v pořádku. Jde o to, jestli pochopíte systém. Žádné strachy. Podívejte se, co se dělo v prosinci 2012. Já jsem říkala lidem, že to je nesmysl. Nicméně byli lidi, kteří řekli „tak jo“ a stejně si udělali zásoby vody a šli se zahrabat někam.

Vše je dobré, a tak jak má být, ale má cenu držet manželství pohromadě, když nefunguje, nebo jít si každý svou cestou?

Ano, můžete si jít svou cestou, ale stačí přijmout s obrovským poděkováním to, co jste prožili i v tom nefungujícím manželství, protože za tu dobu, co jste se snažili, aby to

fungovalo, jste se naučili být úplně jiným člověkem. To byste dříve neuměli. Vy jste vždycky obohaceni, když se něco děje takzvaně nepříjemného. Vy byste se totiž nikdy neučili, kdyby všechno klapalo. To by byla i nuda, přiznejme si to. Ano, ten stav hmoty odporuje, proto tady každý vždycky něco řeší. A řeší to, čemu ještě v minulosti odporoval. Máte pro svého partnera, pro to manželství, udělat maximum co se dá, co je ve vašich silách. I když už to potom nezvládáte, pak být rádi, že to vlastně dělal, protože dneska jste jiní, než jste byli díky tomu tréninku. Nekritizovat, nepoučovat. Ne, obě dvě strany vždycky jsou zapasovány přesně tak, jak mají. A je pro to důvod. Vybrali jste si to oba. Jestliže odejdete bez vztahovky z takového vztahu, klidně. Nesmíte zranit. Nesmíte za sebou napáchat spoušť. Pak už můžete kdykoliv opustit ten post.

Já, když jsem se rozváděla, tak jsem vyzkoušela skutečně úplně všechno, a pak stejně jsem ještě stáhla na čas rozvod, kdyby náhodou, třeba to zabere... Nezabralo. A když jsme se rozcházel, říkala jsem mému muži: „Já ti nemám nic za zlé. Já vím, že ses snažil, ale nešlo to. Já už teď chci jedno jediné, aby tě naše děti milovaly. A toho docílím jediné tehdy, když nebudeme žít v jedné domácnosti.“ Moje děti skutečně svého otce velmi milují a jsem ráda, že tento záměr se podařil. Já ho mám taky ráda, protože on mě vyzkoušel ze všeho toho, co jsem o sobě jako Iva nevěděla, že dokážu. Až teprve tehdy, když jsem prošla tím vším, jsem zjistila, jaký úžasný Anděl mi dal dar.

Je vůbec vhodné mít nějaké představy o budoucnosti? Když od mala po něčem toužím a teď vnímám, že to k tomu spěje, je vhodné se toho držet? Ošetřuji to zatím tak, že si říkám: „Je-li to ve prospěch všeho a všech, tak ať to je, jak je.“ Děkuji. Krásný předvánoční čas.

Děkuji. Vám taky. Ego žije v minulosti a v budoucnosti. V přítomnosti ne. A vy už víte, že přítomnost není přítomný okamžik časový, ale je to spokojenost. Ano, když jste spokojení, nechcete nic jiného jako člověk. Ego je mrtvé. Proto vlastně modlitba i přání vás udržuje ve 3D. Bylo to nutné. Bylo to nastavené ve 3D planetě. Nicméně do minulosti řešíte, kdo vám, co udělal, jak jste ho nechtěli, kritika, vztahovky, že byl špatný. Jakmile se to naučíte odbourat, zůstává budoucnost, a ta se drží představ nebo strachu. Bát se něčeho jde jen do budoucnosti. To je nespokojenost, a ještě v budoucnosti. To je dvojitý egoismus. Anebo představy, Ego vám namaluje nějakou představu.

I my jsme byli drženi a vyučováni s mým skutečným mužem. Když už neumíte minulost řešit, už je to všechno vyčištěné, to už všechno umíte, tak vám pak Božství někdy ukáže budoucnost. A teď pozor! To je mnohem těžší, protože když je ta budoucnost krásná, je náročné udržet se v té přítomnosti tady a netěšit se tam a nevyklonit se z toho těla. To je těžké. Je pravda, že prvních pár let jsem s tím trošku problém měla. To je takové to roztřesení, už aby to bylo, jo? Prdlajs. Pak jsou komplikace. Ne ne ne. Pozor na představy! To, co má být, bude. Když to nebude, nebude. Je to vždycky moje vůle, protože já jsem ten, kdo to chtěl. To je také docela obtížná zkouška a je nastavená. Ano, děláte si to sami. Dobře, buď to bude, tak to bude nebo to nebude a je to také dobře.

Někdy mívám stavy úzkosti, přicházejí nečekaně. Vím, že je to strach. Reaguji tak, že se snažím pozorovat tu emoci, někdy se mi to ale nedaří. Můžu udělat ještě něco jinak? Děkuji. Jste úžasná a moc mi pomáháte.

Já také děkuji. Ano, říci si: „Ještě to není. Až to bude, tak to vyřeším.“ Co to je strach? Že bude něco jinak, než byste vy jako osoba chtěla. Jenže pozor! Celý osud už je nalajnovaný. A vy jste ten, kdo si ho vybral.

Já jsem vyprávěla příběh, kdy jsem měla obrovské dluhy a malinké děti, byla jsem samoživitelka. Jednou jsem skočila do auta, byla jsem v plášti, neměla jsem čas se ani převlíknout a najednou moje ruce, místo aby se chytily volant, se otočily proti mně, a to Ego povídalo: „Co když si zlomíš ruku? Chcípnete hlady.“ On je drsný někdy, ten černý. Já jsem se usmála, protože jsem věděla, kdo to mluví. Já měla jiné starosti než čumákovat si na ruce. Na mě čekali v ordinaci s otisky, tak mu říkám: „Ještě nemám tu ruku zlomenou. Až si ji zlomím, tak to budu řešit.“ Ale on nepřestal: „Co když si zlomíš nohu? Nebudeš moct šoférovat, nikam nedojdeš, neobjedeš moc doktorů.“ Tak jsem mu odpověděla úplně stejně a pak ztichnul. Zase jsem ruce otočila na volant. Skutečně, vy jste loutky. Já jsem zažila v noci, kdy to Božství se mnou dělalo takové cvičení, že bych v životě neřekla, že moje tělo umí takové pohyby. A takové sklony a kroky, to bylo neuvěřitelné. Já jsem byla jako voják na střelnici. A ještě jsem si říkala, aby se nevzbudila moje dcera. Tenkrát ještě moje mladší dcera byla doma. Pak mi došlo, že to není možné, protože by ji nechtěli vyděsit. To jen mi Božství ukázalo, jaké jsme skutečně loutky. Shora byste viděli, co s naší hmotou mohou dělat.

Na povrchu moči se dělají tenká oka jakoby duhová, olejová skvrna. Vypadá jak na loužích na ulici, když je znečistí olej z auta.

To jsem nikdy neslyšela. Jestli třeba se nějak nemažete, jestli to není znečištění jakoby ze sliznice, ale to jsem ještě nikdy ani neslyšela ani jsem to sama neviděla na své moči, nevím. To skutečně nevím. Zkuste si odebrat tu moč a nechat v laboratoři rozebrat. Třeba zjistí, co to je, a pak byste to věděli a řešili popřípadě.

Něco pro zasmání, ale i pro dotaz. Vím vědomě, že nemám večer u televize jíst. Zejména sladké. Já jdu a stejně něco sním. To Ego tady ne a ne zvládnout. Chápu správně, že se na sebe nebudu zlobit? No tak dobře, ještě to neumím. No a co, tak si to vezmu, co chci sníst.

Ano. Klidně podlehněte: „Tak jo, já si jdu něco slupnout.“ Víte, Ego je neuvěřitelná záležitost. Máme známou, je to starší paní. Pozor, fakt starší už. Ta ohromně miluje čokoládu a vždycky v noci tu čokoládu sežere, celou tabuli. Má takové velikánské štafle, není líná, vyleze na ty štafle, strčí tu čokoládu až dozadu do nástavce, aby to zahrabala za nějaké krabice. V noci se vzbudí, jde na půdu pro štafle a vyhrabe z nástavce tu čokoládu a sežere ji. Ne, to nemá smysl se trápit, klidně si slupněte, když si pak nebudete dělat výčitky. Skutečně to zmizí. Rozpustí se to. Ego chce mít odpor. A pak skutečně ještě ten odpor tam je. Vy to dělat musíte, jste jako marioneta. To je sranda s ním. Fakt je to bžunda. Když se naučíte s ním takto žít, je to sranda.

Stala se mi v noci divná věc. V polospánku slyším rádio a přednášku pana Tomáše, kde mi říká, že není potřeba se bát, když přijdou. A u postele mi stáli tři šediví muži, nemohla jsem se pohnout. Říkali, že nemůžou pořád čekat, až budu připravená. Pak mi jen přeběhli přes hrud' a bylo po všem. Jen ve zkratce. Víím, že mi řeknete, že není, čeho se bát, ale já se bojím. Nevím, jak s tím bojovat. Přijdou znova, pokud se nepřestanu bát?

Ale já jsem to už vyprávěla. To je úžasná hladina, já vám gratuluji. Ego totiž, když už na vás nemá a když už se zbavujete negativních emocí, už vám to docela jde, máte jenom drobnosti; Ještě sice někde něco vyplave, tak vás začne strašit v noci, protože strach je posledním postem. A začnou se fakt dít hrozné věci. Teď mi píše hodně lidí, jak jsou rádi, že jsem o tom mluvila na přednáškách, protože to zažívají v noci a nikdy by tomu předtím nevěřili, že to jde. Já jsem zažila i démony, opravdu děsivé věci, kdy mi bylo jedno, co se mnou dělají, a to tělo mi lámali neuvěřitelným způsobem. Já ani nevím, jak to udělali, protože tak, jak uděláte předklon dopředu, tak jsem udělala dozadu. A jenom jsem zírala, co to je. Ale já jsem se nebránila. Jenom zíráte a pozorujete. Pozorujte, a ještě si říkejte, když se chcete opřít: „Ještě se nic neděje. Ještě žiju a je to dobrý.“ Jakmile vydržíte pár vteřin, zmizí.

Zrovna nedávno prožila jedna žena něco podobného. Říkala, že se v noci objevilo šest lidí, černých od shora dolů. Černé pláště. Jasně, černí mágové. Ona ležela na boku a ten jeden přišel k ní a něco jí furt říkal. Pak se zvedl, když nereagovala, protože furt si říkala: „Ještě nic nedělají, je to dobrý. Ještě nic nedělají.“ Načež ten jeden, co byl u ní, se otočil a říkal těm dalším pěti: „Tady nic nezmůžeme, jdeme.“ A zmizeli. To jsou karmy ještě z fází černých mágů a je využíváno těchto energií neboli andělů v přetvaru proto, aby vás vyděsili. Nebojte se. Jenom to pozorujte. Jestliže to budete pozorovat, nebudete se bát. Zmizí, už to nepřijde. Dokud ještě tu rezervu máte, Ego vás má. Uvědomte si, že stav Jednoty je všechno. Není čeho se bát. Vy jste všechno, co existuje. Ta Bytost vypadá takto: Jste tady to šrafování nahoře, ale šrafování i v každém člověku. To všechno jste vy. A Ego chce po vás, abyste se stali oddělenou kuličkou. Poslední moc, kterou nad vámi má, je strašení. Jestliže vás zažene zpátky do vašeho těla, jste vy v té kuličce a vedle zbytek světa, a o to mu jde. Když pár vteřin vydržíte, zmizí to.

Chyťte se mě zuby nehty. Mně je jedno, jak se mě budete držet: „Jo jo jo, ona to říkala, já to vydržím. Ještě se nic neděje.“ Nebojte se, nic se vám nestane. Někdy jsou dokonce i velké tlaky. Já jsem měla i rozpláclou tvář. Pozor, fakt se dějí věci. Nebo se mi napnulo prostěradlo a snažilo se mě stáhnout z postele. Nic se mnou nehnulo. Dokonce jsem i rotovala nad postelí. Jenom jsem všechno pozorovala a přestalo to. Dít se budou různé věci, ale jen pár vteřin. Pozorujte. Nebraňte se. Žádné pocity. Zmizí to a už to nikdy nepřijde.

Syn psal Ježíškovi dopis. Vyděsil nás. V rámci možností se mu věnujeme. Jezdíme do lesa, na kole, na lyže... a on napsal: PSP, Laptop, Tablet, MP3, Play-station. Chce se mi z toho brečet...

Víte, když už se snažíte žít čistě a skromně, to je výborné, dodržte to. Syn přesto má lidi vedle sebe, třeba ve školce nebo ve škole, a ti mají samozřejmě všechno. I to je náběr

věcí, kdy to neovládnete a nemůžete zvládnout, aby se stýkal i s druhými lidmi. A ty děti takové jsou. Moje starší dcera se mi až v dospělosti svěřila, jak sama se sebou, s tím Egem obrovsky bojovala. Chtěla horské kolo. Já jsem na něj neměla, ale ona mi to ani neřekla. Pak vyprávěla, že každý den přišla domů ze školy s tím, že mi to poví. A říkala: „Když jsem tě viděla, jak jsi hodná, jak nás máš ráda, jak by tě mrzelo, že na to kolo nemáš a jak by ses usilovně snažila někde našetřit, tak mi to z té pusy nešlo. Pak jsem šla ven po škole a od Pavla Jochy jsem si půjčila kolo. Tak jsem jezdila na tom horákovi, přišla jsem domů, a když jsem si vlezla do postele, tak jsem si říkala: „Zítřka ji to řeknu.“ To trvalo tři měsíce. Po třech měsících jsem si zase jednou vlezla do té postele a místo toho „Zítřka ji to řeknu“ přišlo: „Vždyť já ho nepotřebuji, já si ho můžu kdykoliv půjčit od Pavla Jochy.“ A bylo po srandě. Víte, někdy ten človíček je trénovaný. Mluvte s ním. Nebojte se. Nemělo by se vám chtít brečet. Nebojte se, on to zvládne. Nebojte se. To je boj sama se sebou, je to můj egoismus. Každý máme určité poměry a Ego to zkouší.

Nefunkční štítná žláza, od dětství obezita, přejídání. Co s tím?

Štítná žláza je vždycky komunikační závada. Záleží na tom, jaký máte lalok, jestli pravý nebo levý. Pravý je situační. To je i v hlavě, třeba jenom myšlenkový posudek, že někdo je takový nebo takový. A pozor, vidíte médii do celého světa a těžko můžete souhlasit s tím, co se na planetě děje. Raději nekoukat. Nicméně, když už to je někde v DNA naplánované, od dětství tam je něco minulostního a v rodině se to muselo objevovat. Pokud je to levý lalok, je to do hmoty. To je třeba kritika, nemluvení s někým nebo hádky nebo naopak ostré mluvení. To musíte vidět. Tam může být i třeba odsudek k těm, co to dělali v rodině. To také, tak si prohlídněte všechny věci. Každopádně jste si to vybrali, když to bylo od dětství. Ještě něco z minulosti si nesete. To by se muselo probrat na sezení, ale teď není čas. Až budeme mít postavené centrum, pak se vám každému budu věnovat minimálně dvě hodiny, co to půjde.

Uvažuj o operaci žaludku. Jeho zmenšení, kvůli nadváze, tlaku a dalším zdravotním problémům. Je to hodně invazivní zásah, ale může mi pomoci. Poradíš, Ivanko? Bojím se, abych nelitovala.

Za prvé, když už se pro něco rozhodnu, je to moje rozhodnutí. A neměli byste toho litovat, ať to dopadne tak či tak. Člověk vlastně zkouší. To už je dopředu blok, který se vytváří. To je opravdu těžký zásah. Víte, člověk, který se bude stresovat, jeho tělo si dělá zásoby do budoucna. Stresy jsou pesimismy, pocit, že jsem špatný, protože jsem silný. A za druhé, my dneska jíme různé věci, hodně se to týká dochucovadel, kterých je skutečně v potravinách velmi mnoho. Glutamanů je obrovské množství, v éčkách je dokonce šest glutamátů. Jsou to opravdu jedy. Proto solte jenom solí. Vařte si doma. Jezte umírněně, klidně častěji. Totiž jedy, které se dostanou do vašeho systému, tělo izoluje pomocí tuku. Aby vám ty jedy nerozežraly tělo, tak to tělo vyhazuje na skládku a obalí to tukem. Proto i to znečištění je důvodem obezity a nadváhy.

Nebo také existuje, že vám nefunguje lymfatický systém. Znáám lidi, kteří byli dlouhá léta obézní, a pak se zjistilo, že nemají otevřenou bránu z lymfatického systému do

krevního řečiště. Takže tu lymfu si za celý život nosili s sebou. Jakmile se na to přišlo a udělaly se čistivé masáže, lymfatické uzliny se otevřely, tak ten člověk přišel třeba i o osmdesát kilo během roku a půl. Pomalu to chce jakoby snižovat. Mějte trpělivost. Milujte tu svou hmotu. To je strašně důležité. Záleží jenom na vás, jak se rozhodnete. Já bych to napřed řešila tímto způsobem přes to, že budu milovat své tělo. To znamená, když ho miluju, tak mu neublížím. Tak se nebudu přejídat. A když to nepůjde, pak bych sáhla až k takovým extrémním věcem, ale rozhodně bych to neuspěchala. Já bych to neuspěchala. Snažte se z lásky k sobě, a když neumíte z lásky k sobě, tak ke svým bližním, protože oni vás milují. Tak to děláte kvůli nim. Vždycky si můžete přes tu lásku sáhnout na cokoliv.

Dobrý den Ivanko. Je šance života v 5D v tomto životě? Jak vidíte metodu RUŠ?

Už jsme zase u toho. Ty metody se mi pletou. Nikdy jsem nikde nic takového nestudovala, tak jako do hloubky. Pro mne je to takové zasahování do minulosti. Pátou dimenzi máte samozřejmě šanci žít, nebojte se. Když už jste začali s tímto a už se snažíte, tak už pro to nastává čas. A i oni nám sami říkali: „Budete se divit, kdo všechno v té 5D bude.“ Ale samozřejmě to se dožívá. Nebojte se ničeho, jste připraveni. Nebojte se. Když se odchází jakoby v tom osvícení, ještě ta osobnost není úplně dočištěna, ale nahoře vám ty zbytky seškrábnou. To nejde úplně do čista. Každý z nás tady musíme být nějakým způsobem znečištěni egoismem, protože jste ponořeni do hmoty.

Nicméně každá metoda, která šťárá v minulosti a napravuje, je bílá magie. To je obecné pravidlo, tak si to, prosím vás, napasujte. Já nevím přesně, co to RUŠ je, hrabe se v záležitostech minulostních a odstraňuje něco. A teď pozor! Vy už víte, že je vše dobré. To znamená, že jste nikdy v minulosti chyby nedělali. My jdeme tak, že uděláme krok a zjistíme, že je zádrhel, ale tím se poučíme. Ale když sáhnete do minulosti a vytáhnete z té minulosti jakoby pro vás blok, můžete tím přijít i o to dobré, co jste získali. To vám totiž také nezůstane. Jediná šance, jak čistě vyjít ven, je přestat dělat negativní emoce, pak si skousnout nějaké ty platby, které se samy vyčistí, a ještě být prozkoušeni v přítomnosti svých reakcí, abyste věděli, že už to skutečně neumíte. A tím máte splaceno. A jste zaručeně v 5D. Pak už se neumíte zlobit na ty aktéry, kteří vás přijdou prozkoušet, protože víte, že oni zapisují sami sobě. Jste jim naopak vděční, protože vám pročistili minulostní odpor. Už díky nim víte, že to neděláte. A tehdy už končí ten systém odporu hmoty.

Chci se zeptat, když mi zemřela babička, zda mě z nebe vidí a jak dlouho? A jestli mě slyší? Zda se člověk narodí opět v Čechách?

Já jsem žila mnoho životů v Čechách a do Čech patřím. Můj muž také. Ale žili jsme i jiné životy ještě i v dávných civilizacích, a i po světě jinde. Žila jsem také v Rusku. Žila jsem za Nerona ve Starém Římě. Těch životů je veliké množství, museli jste všude žít a prožívat věci. Nicméně vaše babička vás vidí i slyší, ale ne tak, jak to vidíte a slyšíte se vy. Tady jsou informace přes myšlenky. Já jsem vysvětlovala, jaký je systém v těle. A ten samý je ve vyšším božím těle. Vy kolem sebe máte aurické tělo. Vidíme jenom naše

tělo, které vidí naše oči, což je iluze tohoto světa. Ale vaše tělo je celková energie, v dospělém člověku máte asi sedmdesát procent a zbytek, třicet procent, se pohybuje jako energetická záložna okolo vás. To je aura. Ve vašem těle se buňky narodí a umírají. Ano, každá buňka má svůj čas, kdy má splnit svůj úkol. To je v programu DNA. Jestliže buňka umře, dejme tomu, v játrech, odejde jenom její fyzická schránka, ale ta energie je skutečností té buňky, která si odnáší zkušenost a odchází do aurického těla, které je kolem vás. A tam čeká. Čeká nějaký čas, a pak někde v jiném orgánu, po nějakém čase, se chce rozmnožit buňka, a tak tato buňka si vybere tento osud. Zase s jinou zkušeností. Buňky se také liší kvalitativně.

Život po životě, tak jak se vyvíjíte, ony také docházejí až k mistrovství. Napřed jsou málo diferencované a neumí hodně věcí. Jsou kostní nebo šlachové. V těch nejvyšších fázích už jsou neurony a řídí větší množství buněk pod vámi. A to samé se děje v systému vyšších světů. To znamená, pokud vaše babička zemřela, odložila tělo a zkušenosti si odnesla, potom vidí a slyší všechny informace. Protože když budete buňkou v tom aurickém těle, cokoliv se odehrává v těle tady, to všechno vidí i to tělo, které je okolo, protože ono je součástí.

Cokoliv jste chtěli říci svým milovaným mrtvým, jim klidně můžete říci tady a teď a není zapotřebí fňukat, že jste to nestihli. Oni to všechno vědí. Vidí vás jako tkáň. Shora to je vidět úplně jiným způsobem, než my vidíme očima, protože hmotné oči jsou hmotné a vidí hmotu, samozřejmě. Nevidí něco jiného. Když budete dneska mluvit s nějakým vědcem, on vám řekne, že hmota je také jenom energie. Je jenom zpomalená. Kdybyste se zrychlili, svými očima už se nevidíte. Vidíte to, jak se vyvíjí i náš zrak a sluchové smysly, které budou patřit vyšším čakerním soustavám. Vaše babička vás vidí a slyší. A vy ji také možná můžete slyšet, i když si to někdy neuvědomujete.

Už půl roku mám problém s vyvrtnutým kotníkem. Z lékařského hlediska jsem v pořádku, ale stále mě bolí, a proto šatně chodím. Mohla bys, prosím, říct, když uvidíš příčinu? Vím, že se nic neděje náhodou.

Když je to kotník na levé noze, člověk viděl někoho se špatným činem. Bůh nerozlišuje, jestli vidíte už toho člověka špatného nebo ne. Ale když ho považujete za člověka, který udělal čin špatný, je to to samé. Když to bude pravá noha, tak je to považovaná, odsouzená situace jako špatná. A věřte mi, bylo spoustu lidí, kteří chodili za celá léta a doktoři na nic nepřišli a ti lidé měli problémy. Ano, já jim samozřejmě věřím, doktor jim neuvěří, protože já to cítím. Ale hlavně, když pochopil ten člověk, když našel vlastně, že celý život měl přijímat jinak nebo lidi v něm, co zůstalo, spálilo se to nad svíčkou. A ti lidé viděli zázraky, které ve skutečnosti jsou. Oni také kvůli těm zázrakům přicházeli. To je důležité. Musíte vědět, jestli to je do hmoty, to je do leva, ke konkrétnímu člověku, anebo pravá noha, tam jsou situace.

Mohla bys mi prosím tě říct svůj názor na mentální čištění bloků a energií z minulých životů?

Já už jsem o tom mluvila. Vy se nemusíte vůbec šfourat v minulosti. To je zase berlička, kdy si myslíte, že si pomůžete. Ne, to se vyčistí samo ve vašem osudu. Stačí zareagovat

tady a teď a přestat si skutečně špinit čakry. A pak všechno přijde zpětně a dočistí se to. Chce to svůj čas. U někoho to bude trvat měsíce. U někoho třeba pár let, ale věřte mi, stojí za to, to nastartovat. Proto já říkám lidem: „Je jedno, jestli vám je dvacet nebo sto dvacet, každá vteřina, kdy vám dojde, že teď a tady musím začít, je důležitá. A nikdy není pozdě.“ Vy navazujete ve vývoji. To, co stihnete tady, když vám to dojde a máte to v programu, nebudete muset řešit pak.“

Od osmnácti let jsem měla problémy s dutinami. Punkce, antibiotika. Trvalo to deset let. Potom jsem podstoupila operaci rovnání nosní přepážky a úpravu nosních sliznic. Jedenáct let jsem měla klid, ale už pět let se mi objevují podobné obtíže, opuchání nosních sliznic, rýma. Co s tím mohu dělat?

Já bych si musela sáhnout, jestli tam je nějaká příčina. Vždycky, když je nějaký problém, tak bych si musela sáhnout. Někdy to je záležitost i několikahodinová, na to by musel být čas, ale je pravda, že ta hlava je skutečně někde vždycky vymístěná v budoucnosti. Vy v té hlavě zkrátka být musíte. A obava, co bude, co se mnou bude po stránce zdravotní, finanční, všechny tyto věci, jakékoliv strachy jsou zbytečné. Ne, žijte! Co bude, bude... Kolikrát jsem zjistila, že třeba ani dopředu si nemůžete nic udělat. Dejme tomu, chcete si ulevit, tak si vymyslíte několik týdnů dopředu, že něco uděláte. Pak k tomu ani nedojde. Osud se úplně stočí, že jste vlastně pak zjistili, že jste to udělali nadarmo. A vůbec k tomu ani nedošlo. Žijte to, co je, co vám ten den nabízí. Pak se dějí obrovské zázraky. Cokoliv pak potřebujete, přichází.

Já si pamatuji, jak jsem jednou potřebovala kanystr na benzín. Neměla jsem ani korunu. Nemohla jsem se dostat na Karlovarsko, neměla jsem peníze a řekla jsem si: „Třeba to nějak dopadne. Tak tam zkrátka nepojedu.“ Do hodiny zazvonil telefon. Volal mi známý, kterého jsem léta neviděla. On kdysi dávno také jezdil do Ústí, chodil na nádraží. A my jsme se asi čtrnáct dnů předtím potkali, šli jsme na kafe, kecali jsme a on potřeboval něco zařídit se zuby. A najednou volal a říká mi: „Prosím tě, mohli bychom to vyřídit dneska?“ Já říkám: „Nemůžeme, protože nemám na benzín a nemám ani kanystr, ten potřebuji.“ Říkal: „Já jsem včera jeden dostal, tak já ti ho přivezu.“ Hele, on přijel, přivezl mi ten kanystr a říká mi: „Já jsem ti stejně dlužný. Máš v tom kanystru pár litrů benzínu.“ Naložila jsem kolo, které jsme tenkrát měli na prodej, vezla jsem ho na to Karlovarsko a tam jsem to kolo prodala. Čekal na mě člověk, který ho chtěl. Při cestě zpátky jsem se u nich zastavila, vrátila jsem mu peníze. Všechno proběhlo naprosto hladce. Úplně nečekaně tak, jak by to člověk nepředpokládal. Ale to bylo právě tím, že to neřešíte. „Tak jo, asi to mít nemám.“ To přijetí je strašně důležité.

Včera mi psala e-mail paní, která platí někde nájem. Neměla na to nájemné, protože peníze jí chodí až na začátku měsíce, a tak si řekla: „Já to řešit nebudu. Nemám na to sílu. Budu se snažit nějak se domluvit s těmi lidmi, třeba mi zaplatí dřív.“ Jenže šla mezitím ještě do banky. Potřebovala něco vyřídit a zjistila, že ty peníze, které chodí až na začátku měsíce, přišly nečekaně o pět dnů dříve. Najednou na ten nájem bylo. Říkala: „A mně došlo, že jsem to vlastně neřešila. Tak proto se to vyřešilo, že jo?“ Já říkám: „Ano.“ Ten odpor vás uzavírá od celku. Vy pak jste uzavřená buňka, bojující

sama se sebou a bojující proti celému tělu. Ale jakmile se stanete celkem, buňkou, která rezonuje a ví, že někdo má i jiné potřeby, a ty jsou také důležité, najednou se spojíte a tělo pracuje jako jednota.

Mám po celý život pocit dvou osobností v sobě, které mi život komplikují. Dá se toho zbavit? Děkuji. Jiří.

Záleží na tom, jestli ty osobnosti jsou Nadjá a malé Já, anebo pozor, jsou to také stavy, kdy třeba v minulosti člověk něco dělal a teď splácí. To jsou stavy, které se řeší třeba na psychiatrii. Ale u vás asi to bude skutečně Nadjá s malým Já, tam se bije Ego s tím dobrem. Takové to pomyslné zlo, které vás nabádá k něčemu. Víte, stačí ignorovat stavy, kdy vám ten hlas našeptává negativní věci. To nejste vy. Člověk pak má problém, když se posuzuje z obou stran jako jedna bytost: „To jsem já a tamto jsem já.“ Když přijde negativní hlas, vy si to vyčítáte. A už vás má. Ne! Už jsem to říkala na mnoha přednáškách. I Osvícenci musí mít Ego, protože jsou zde ponoření fyzickým tělem se svým DNA. Každý Osvícenec, ať je to třeba Dalajláma, ať by to byl kdokoliv na světě, všichni ti svatí tenkrát v té době, když tu byli, měli hmotné tělo, museli ještě něco egoistického mít. Jinak by nepřežili. To je jedno, co si ponecháte. Ale i tito lidé slyší Ego, tu negativní Bytost, ale už na ní kašlou. Už ví, že to tam proběhne. Je jim to jedno. Neobviňují se za to, že to slyší. To vám nepatří.

A teď pozor! Lidé, kteří mají silný egoismus, ještě si neprožili mnoho životů, to považují sami za sebe. Jestliže už rozeznáváte ten hlas, stačí nereagovat, neposlechnout. Když vás nabádá k tomu, abyste tomu druhému něco řekli a vy to neuděláte, ucítíte obrovskou krásnou úlevu, že jste to neudělali.

Chci vám poděkovat. Chci vám poděkovat za to, že mě smíte slyšet, protože, kdyby vám nebylo dobře a nemohli byste mě slyšet, nejste připravení. Já si obrovsky vážím toho, že když už tady jsem a když už ta schránka mluví, že tu jsou uši a hlavně srdce, které mi rozumí. A je jedno v kolika procentech. A budu vám přát, abyste viděli skutečně, že vše je dobré. Jednoho dne se proberete, klapky spadnou z očí, spadnou vám závoje z hlav a každodenní praxí vás Božství dovede k cíli, který máme všichni stejný. Je to naše společné bytí, kde už potom neexistuje utrpení. Tak ať se vám daří žít, že vše je dobré. Hodně štěstí. Amen.